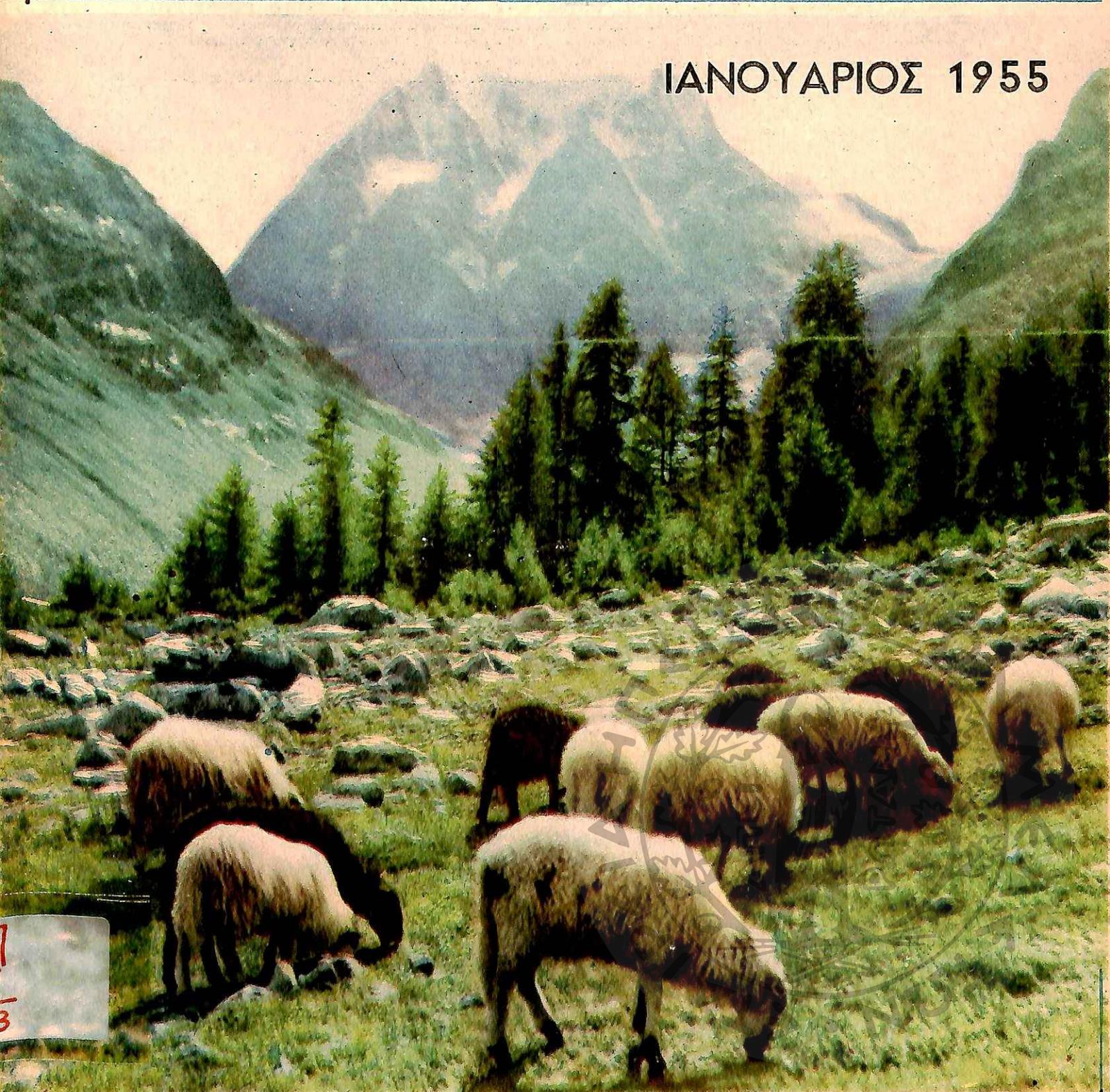

ΕΛΛΗΝΙΚΟΣ

ΕΡΥΘΡΟΣ + ΣΤΑΥΡΟΣ

ΝΕΟΤΗΤΟΣ

ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΣ 1955

7
3

ΕΛΛΗΝΙΚΟΣ ΕΡΥΘΡΟΣ ΣΤΑΥΡΟΣ ΝΕΟΤΗΤΟΣ

ΜΗΝΙΑΙΑ ΕΚΔΟΣΙΣ

Του, υπό την Ύψηλην Προστασίαν τής Α.Μ. του ΒΑΣΙΛΕΩΣ και την επίτιμον Προεδρείαν τής Α.Μ. τής ΒΑΣΙΛΙΣΣΗΣ, ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΕΡΥΘΡΟΥ ΣΤΑΥΡΟΥ

Α'. ΠΕΡΙΟΔΟΣ 1924—1941

Β'. ΠΕΡΙΟΔΟΣ ΕΤΟΣ 10ον

ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΣ 1955

ΑΡΙΘ. ΦΥΛΛΟΥ 4

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΥΠΟ ΣΥΝΤΑΚΤΙΚΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

ΓΡΑΦΕΙΑ: Μακένζυ Κίγκ 3 (πρώην Λυκαβηττού) ΑΘΗΝΑΙ — Τηλέφ. 613-571

ΔΙΕΥΘΥΝΣΕΙΣ ΣΥΜΦΩΝΩΣ ΑΡΘΡ. 6 Α.Ν. 1092

Διευθυνσις Περιοδικού: ΚΑΛΛΙΡΡΟΗ ΧΡ. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΥ, Δώρα 8' Ιστρία 22

Διευθυνσις Τυπογραφείου: «ΠΥΡΣΟΣ» Α.Ε., 'Ιερά 'Οδός 61

Τιμή Φύλλου Δρχ. 1,50 — Έτησίαν συνδρομή έσωτ. Δρχ. 12 (νέαι), έξωτ. 10 σελλίνια ή 2 δολλάρια

Συνδρομαί και αντίτιμον περιοδικού να στέλλονται με ταχυδρομική ή τραπεζιτική έπιταγή άπρ ο σ ώ π ω ς ε'Ελληνικόν Έρυθρόν Σταυρόν Νεότητος, οδός Μακένζυ Κίγκ 3, 'Αθήνας

'Η Συντακτική έπιτροπή άποφαινεται περι τής δημοσιεύσεως ή μη τών άποστελλομένων χειρογράφων, τά όποια δημοσιευόμενα ή μη δέν έπιστρέφονται.

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ — CONTENTS

*Ο χορός τής Πρωτοχρονιάς (ποίημα) Κ. Παλαμά		New Year's dance, by C. Palamas	
β) 'Η ψυχική ανάγκη τής αγάπης και τής		b) The necessity of love and solidarity by M.	
άλληλεγγύης, Μ. Νικολαΐδη	1	Nicolaides.	1
Τά Συμπόσια, Γ. Κουρμούλη	2	Athenean's day, by G. Kourmoulis	2
*Απονομή βραβείων και Έκθεσις Λευκωμάτων . .	3—6	Reward of prizes and school correspondence ex-	3—6
*Η Κυρά Γιαννιά, Ε. Φωτιάδη. β) Σ. Σκίπη Έλ-		hibition.	
λάδα	7	Kyra Yanio, by E. Phodiadis.	7
Καιρός και Κλίμα, Φ. Καραπιπέρη	8	b) Greece, by S. Skipis.	7
Τρείς 'Ιεράρχαι Κ. Παπαπαναγιώτου. β) Προσέ-		Weather and Climate, by Ph. Karapiperis	8
χετε τά μάτια σας	9	The Three Hierarchs, by K. Papapanagiotou.	9
Δάφνη, Γλ. Πρωτοπαππά. β) Δέκα κανόνες ζωής,		b) care for your eyes	9
Γουίλλαρντ Γκίβενς	10	The laurel tree, by Gl. Protopapas.	10
*Ο Γράμμος, Π. Καλονάρου	11	b) Ten Rules for Living, by W. Givens.	10
Φωτογραφίες δράσεως	12—13	The Mt. Grammos, by P. Kalonaros.	11
Τά μέσα προστασίας και άμύνης τών ζώων, Π.		Activity in pictures.	12—13
Γρίσπου. β) 'Η βαρucheimonia (ποίημα) Τ.		Means of protection and defence of animals, by	
'Αγρα.	14	P. Crispos.	
*Η μάχη για τὸ πράσινο. β) 'Ο βασιλιάς τών κη-		b) Winter, by T. Agras	14
πουρών	15	Crusade for reforestation.	
*Η μικρή Βασιλοπούλα και οί Κύκνοι	16	b) The King of Gardeners.	15
Οί μεταναστεύσεις τών ζώων, Ν. Δημητροκάλλη		The little princesse (tale), by B.	16
Σελίδες από τή δράσι του Ε.Ε.Σ.	18	Animals' travels, by N. Demetrocallis	17
*Αθλητική ζωή, Σπ. Αύλωνίτη	19	Pages from GRC activity, by H. V.	18
Κίνησις Ε.Ε.Σ.Ν.	20	Athletic life, by Sp. Avlonites.	19
Δράσις ομάδων Ε.Ε.Σ.Ν.	21	GJRC Movement.	20
Μαθητική συνεργασία	22—23	Activity of GJRC groups	21
*Η άλληλογραφία τής Θείας Σταυρούλας	24	Pupils' Contribution	22—23
Μη παίζετε άσυλλόγιστα, ΑΝ. ΒΩ	25	Aunt Stavroula's correspondence	24
*Εσωτερική έξοφύλλου: 'Ο Γενάρης (ποίημα)		Play quietly, by ΑΝ. ΒΩ.	25
1. 'Ιωαννίδη		Inside front cover: January (poem), by J. Joanides.	
*Οπισθόφυλλο: *Αγ. Βασίλης, Στίχοι Α. Καλο-		Back cover: Santa Claus verses, by A. Kalogeras.	
γερά — Μουσική 'Αλ. Παναγιωτοπούλου		Music by Αλ. Panagiotopoulos.	

Ι. ΙΩΑΝΝΙΔΗ

ΓΕΝΑΡΗΣ

Χαρωπός ο κύρ-Γενάρης μες τή βαρucheimonia μόλις πρόβαλε, κι άρχίζει κι ή καρδιά μας να γελά, γιατί αυτός μάς φέρνει πάντα τή χρυσή Πρωτο- (χρονιά και ωραίους μπουνμαδες και γλυκίσματα πολλά. Μ' όλα τὰ γεράματά του και τὰ κάτασπρα μαλ- (λιά του, έχει λεβεντιά και χάρη και σαν παλικάρι μοιάζει, κι όλα τὰ παιδιά τὰ βλέπει σαν έγγόνια, σαν (παιδιά του, κι άφθονα κι ωραία δώρα, και παιχνίδια τους (μοιράζει.

»Πρόβαλε, καλέ Γενάρη! Τὸ χεράκι σου φιλω και τὰ κάλαντα σου ψέλνω και χορεύω και γελά, ένώ δίπλα μου οί γονεΐς μου μ' άνοιχτή τήν άγκαλιά, καρτερούν για να μου δώσουν τήν εύχή τους με (φιλιά.»

»Καλώς ώρισε, παππούλη, κάθησε ν' αναπαυθής. Θέλεις πΐτα; θέλεις κότα και κρασί κι όπωρικά; Φάγε, πιέ! Να τὸ τραπέζι! "Έλα να μάς εύχηθής, κι εύτυχία κάθε χρόνο να μάς φέρνης τακτικά.

»Είμαι φρόνιμο παιδάκι, κι όσα κι άν μου δώσης (δώρα και στολίδια και παιχνίδια, στὰ φτωχά θὰ τὰ (μοιράσω, στὰ παιδάκια, που στενάζουν όρφανὰ στον κόσμο (τώρα και θὰ τὰ παρηγορήσω και μαζί τους θὰ γιορτάσω.

ΚΩΣΤΗ ΠΑΛΑΜΑ

Ο ΧΟΡΟΣ ΤΗΣ ΠΡΩΤΟΧΡΟΝΙΑΣ

Πρωτοχρονιά. Καλή καρδιά. Καλοσημαδιά. Για τήν πατρίδα πρωτανοίχτε τὸ χορὸ παιδιά! —"Υστερ' άπ' τήν αγάπη του Θεου είν' ή αγάπη τής Πατρίδας. 'Η Πατρίδα!

Να ζήσ χωρίς Πατρίδα δέν μπορείς. 'Ακόμα κι άν τήν άρνηθής, όπου εσύ πὰς κι όπου σταθής, τὸ ρίζωμα ή τή χίμαιρα πατρίδα θὰ τὰ πηξήσ.

Φιλῶ σου τ' άγια χάματα, που είναι χαρὰ του κόσμου με τής αγάπης τή δροσιά να ζούν όλανθιστά. . . Πρωτοχρονιά. Καλή καρδιά. Καλοσημαδιά. Για τήν Πατρίδα, πρωτανοίχτε τὸ χορὸ, παιδιά!

Στὸ όρόσημο τών δύο χρόνων

Η ΨΥΧΙΚΗ ΑΝΑΓΚΗ ΤΗΣ ΑΓΑΠΗΣ ΚΑΙ ΤΗΣ ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗΣ

ΜΕΛΗ ΝΙΚΟΛΑΪΔΗ

'Η προσφορά δώρων σέ συγγενείς και φίλους, κάθε φορά που άρχίζει νέος χρόνος, δέν είναι μιὰ τυχαία συνήθεια. Είναι μιὰ αυθόρμητη έπιθυμία, που αισθάνεται βαθιά μέσα του ο άνθρωπος τις ήμέρες αυτές. Είναι κάτι περισσότερο άκόμη: Μια ανάγκη τής ψυχής.

Όταν προσφέρωμε τὸ δῶρο μας, αποβλέπωμε βέβαια πρώτα-πρώτα να δώσωμε χαρὰ σ' έκείνον που θὰ τὸ πάρη. 'Αλλά και να του έκδηλώσωμε συγχρόνως τή στοργή μας και τήν αγάπη μας. Και να του έκφράσωμε τὰ αισθήματα τής φιλίας μας και τής άλληλεγγύης μας.

Είναι σαν να λέμε στον μικρό ή τον μεγάλο φίλο, που δέχεται τὸ δῶρο μας: «Είμαι κοντά σου, είμαι δίπλα σου. Αυτό τὸ μικρὸ αντικείμενο, που σου προσφέρω, συμβολίζει τήν ψυχή μου. Και σου τὸ προσφέρω, για να σου δείξω ότι ή ψυχή μου είναι αληθινὰ συγγενική, αληθινὰ φιλική με τή δική σου».

Και έκείνος, που δέχεται τὸ δῶρο μας, αισθάνεται πραγματικά τὸ νόημα του αυτό. Όπως ακριβώς ένοιώσαμε κι εμείς άλλοτε, όταν, μικροί ακόμα, έδεχόμαστε από τους μεγάλους τὰ πρωτοχρονιάτικα δῶρα μας.

'Αλλά και ύστερα ακόμα, όταν, μεγαλωμένοι πιά, ακόμα και γερασμένοι, παίρνομε ένα δῶρο, όσο μικρὸ και άσημαντο από υλική άποψη άν είναι, νοιώθωμε να ξαναγεννιούνται μέσα μας τὰ ίδια έκείνα παιδικὰ αισθήματα τής χαράς και τής ίκανοποίησεως, που είχαμε νοιώσει τότε.

Πὸ πολύ ύποσυνείδητα τότε, πὸ συνειδητὰ τώρα, καταλαβαίνομε ότι μέσα στο δῶρο, που πήραμε, σμίγει μιὰ φιλική καρδιά και ότι, άσχετα με τήν όποιαδήποτε υλική του αξία, έχει πάντα τήν άσύγκριτα πὸ ακριβή αξία του ωραίου μηνύματος αγάπης, που μάς φέρνει.

Κάποτε δέν παίρνομε παρὰ μιὰ κάρτα, που δέν μάς γράφει παρὰ δυο μονάχα λόγια, και αυτά τις περισσότερες φορές τυπικά και τετριμμένα: «Εύτυχισμένος ο καινούργιος χρόνος» ή κάτι τέτοιο από τὰ γνωστά και καθιερωμένα. Και όμως ή ψυχή μας ρουφάει με τήν πιὸ βαθειά χαρὰ τήν πνοή τής αγάπης και τής φιλίας, που αναδίνει ή μικρή και άσημαντή αυτή κάρτα. «Δέν μάς ξεχάσε λοιπόν», λέμε μέσα μας χαρούμενοι και συγκινημένοι. «Είναι πάντα φίλος και μάς αγαπά». Και ή καρδιά μας σκιρτά εύτυχισμένη στην ωραία αυτή συναίσθησι.

Τὸ ίδιο ακριβώς αισθάνονται και οί άλλοι, όταν πάρουν τὸ δικὸ μας δῶρο. Διότι με τὰ δῶρα αυτά, πιὸ πάνω από αυτά καθαυτὰ τὰ δῶρα, έκδηλώνεται έτσι ή έπικοινωνία τών ψυχών, ή πιὸ στενή έπαφή τους, ή άλληλεγγύη τους.

Και ή έπικοινωνία, ή άλληλεγγύη αὐτὴ δέν μπορεί να έκδηλωθῆ — και πολὺ περισσότερο να εκμιουργηθῆ — από μιὰ τυχαία συνήθεια, από ένα τυπικὸ κοινωνικὸ έθιμο, από ένα «κατὰ συνήκην ψεύδος» τότε ή ανταλλαγή τών δῶρων δέν θὰ μάς έκανε καμμιά έντύπωση, δέν θὰ μάς έφερνε καμμιά χαρὰ, ούτε θὰ μάς έπροκαλούσε καμμιά συγκίνησι, αλλά θὰ μάς άφηνε ψυχρούς και αδιάφορους, όπως τόσες άλλες τυπικές κοινωνικές έκδηλώσεις.

'Εδῶ όμως συμμετέχει ή καρδιά, έδῶ κρύβεται ή ψυχή, ή όποια χαίρεται και εύτυχεί, είτε παίρνει δῶρο είτε δίδει. Και αυτό ακριβώς σημαίνει ότι και όταν ή ψυχή μας προσφέρεται σέ μιάν άλλη, και όταν δέχεται τήν προσφορά μιὰς άλλης, έκπληρώνει μιάν έσωτερικήν έπιταγή, ανταποκρίνεται σέ μιὰ βαθύτερη ανάγκη.

Και ούτε είναι τυχαίο, ότι ή έκδήλωσις και ίκανοποίησις τής ψυχικής αὐτῆς ανάγκης γίνεται κυρίως τήν πρωτοχρονιά. 'Αφ' ότου ο άνθρωπος κατάρθρωσε να ύποτάξῃ και να περιορίσῃ τὸ άπειρο διάστημα του χρόνου μέσα σέ καθωρισμένα πλαίσια και να μετρήσῃ τήν άπέραντη έκτασί του με τους αιώνες και τὰ χρόνια, με τους μήνες και τις ώρες, έστησε και έναλογα όρόσημα, για να μπορῆ τὸ ύπολογίσει τὸν όρόμο τής ζωῆς του και να κάνει ώρισμένους σταθμούς για τήν άνάσα του και τὸ ξεκούρασμά του.

'Ενα από τὰ όρόσημα αυτά, τὸ πιὸ βασικό, τὸ πιὸ έκδηλο και σημαντικὸ είναι ή ημέρα τής Πρωτοχρονιάς, τὸ όρόσημο άνάμεσα στον χρόνο που περνά και στον χρόνο που έρχεται. Και σ' αυτό τὸ όρόσημο, σταματώντας ο άνθρωπος και κοιτάζοντας πίσω τὸ δρόμο που πέρασε και τὸν δρόμο που άνοίγεται μπροστά του, ζητεῖ να ξεκουρασθῃ και ν' άνανεώσῃ τις δυνάμεις τους για να μπορέσῃ να συνεχίσει τὸ δρόμο του.

Και όπως δέν υπάρχει πιὸ αποθαρρυντικὸ και πιὸ άπογοητευτικὸ συναίσθημα από έκείνο που εμπνέει ή μοναξιά, ή άποκοπή από τους άλλους συνοδοιπόρους τής ζωῆς, ή άπομόνωσις, δέν υπάρχει αντίθετως πιὸ ένθαρρυντικὸ και πιὸ αισιόδοξο συναίσθημα από έκείνο, που χαρίζει ή ψυχική έπικοινωνία και άλληλεγγύη με τους αδελφούς μας.

Και αὐτὴν ακριβώς τή συναίσθησι αναζητεῖ με λαχτάρια αὐτὴ τήν ημέρα ή ψυχή μας. Και αὐτὴ τή συναίσθησι βρίσκει στην ανταλλαγή δῶρων, άκόμη και άπλάν εύχών, τήν ημέρα τής Πρωτοχρονιάς. Είναι σαν να δίδῃ ο "Άνθρωπος τὸ χέρι του στους συνανθρώπους του — χέρι αγάπης και άλληλεγγύης — και έτσι άλληλοκρατημένος και άλληλοστηριγμένος να προχωρῆ με περισσότερο θάρρος και μεγαλύ-τερη πίστι στον νεὸ του δρόμο.

ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΗΠΕΙΡΩΤΙΚΩΝ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗΣ ΕΡΥΘΡΟΥ ΚΑΙ ΕΚΔΟΣΕΩΝ ΔΩΡΕΑ 17608 ΗΜΕΡΟΜ. 16885 36199

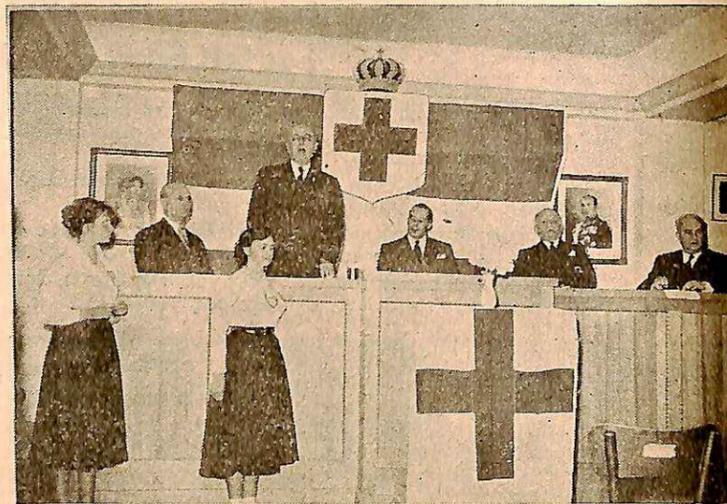

κα φαρμακεία ή κουρεία ή ασχολούνται εις τας πρώτας βοήθειας ή οργάνωσαν διαλέξεις ή εκδρομάς. Είς τόν τομέα τής αλληλοβοηθείας ή δράσης τών νέων Έρυθροσταυριτών εσημειώθη επίσης εξαίρετος. Καί ενδιαφέρον διά τήν υγείαν τών συμμαθητάν των επεδείχθη καί βοήθεια παρεσχέθη εις άπορα καί δοκιμασθέντα παιδιά καί έπισκέψεις πρὸς ψυχαγωγίαν τών άρρώστων εις τὰ νοσοκομεία συνετελέσθησαν. Καί κατεσκευάσθησαν ακόμη παιχνίδια διά τὰ παιδιά τών όρφανοτροφείων καί εκ του ύστερήματος εστάλησαν βοηθήματα τόσον, εις τούς ιδίους μας σεισμοπαθείς όσον καί εις ξένους, τούς όποιους έπληξεν ή θεομηνία. Άλλά καί οργάνωσις σχολικών εορτῶν καί βοήθεια διά τήν άνέγερσιν εκκλησιῶν καί σχολείων εσημειώθη εκ μέρους τών μικρών Έρυθροσταυριτών. Τελευταίος άλλ' όχι ύστατος, πρέπει νά έξαρθη ό καταρτισμός τών λευκωμάτων, πού στέλλονται επ' ανταλλαγή εις τὰ σχολεία του έξωτερικού. Τὰ λευκώματα τών Έλληνικών σχολείων μαρτυροῦν καί πατριδογνωσίαν αξιόλογον καί καλλιτεχνικόν αίσθημα όχι τυχαίον. Ίδιαιτέρως ξετιμῆθησαν καί επηνέθησαν εις τήν ξένην, όπου έδωσαν ζωτανήν εικόνα τής Έλλάδος καί τής Έλληνικής ζωής. Παρουσιάζομεν μερικά εκ τών λευκωμάτων αυτών εις τήν μικράν έκθεσιν, πού οργανώσαμεν καί τήν όποιαν θά παρακαλέσωμεν νά περιέλθετε μετά τὸ πέρας τής εορτής. Ίδιαιτέρως όμως ή έκθεσις αυτή απευθύνεται πρὸς τούς νέους Έρυθροσταυρίτας, τούς όποιους οι διδασκαλοι θά πρέπει νά οδηγήσουν καθ' όμάδας, πρὸς έπίσκεψιν τής Έλλάδος, οι μὲν μεγάλοι μας φίλοι ν' αναγνωρίσουν τήν προσπάθειαν, οι δὲ μικροί όχι μόνον νά μιμηθῶν τὰ λευκώματα αυτά αλλά καί νά τὰ υπερβάλουν.

Όλα αυτά τὰ επιτεύγματα, υπό τὸ ώραιόν καί ύποβλητικόν σύνθημα «Υ π η ρ ε τ ὶ» οφείλονται κατά μέγιστον μέρος εις τήν πολύτιμον συμπαράστασιν καί θερμούργον ενδιαφέρον του Έλληνοσ διδασκάλου. Ός πρόεδρος του Έλλην. Έρυθρού Σταυρού τής Νεότητος θεωρώ ύποχρέωσιν νά τὸ διακηρύξω. Καί είναι ακόμη περισσότερο αξία έξάρσεως ή συμβολή των, όταν κανείς αναλογισθῆ τὰς βιοτικές δυσκολίας καί τήν πενιχρότητα τών μέσων, με τὰς όποιας ήρωϊκῶς αντιπάλαιε ή. Έλλην εκπαιδευτικὸς λειτουργός. Η σωρεία αυτή τών εμποδίων αντί τὰ νά αποθαρρύνῃ του γίνεται αναβάθρα διά νά άνέλθῃ καί νά διδάξῃ απ' εκεί καί τὰ γράμματα καί τὸ ήθος καί τήν εργατικότητα καί «τὴν ελευθερίαν, τήν μεστήν από τὸ χρέος», όλα εκείνα πού άπεργάζονται καί τήν άτομικὴν εὐτυχίαν καί τήν εὐτυχίαν τής Πατρίδος.

Η σημερινή εορτή, Κύριε Ύπουργέ, άποσκοπεί εις τήν ήθικὴν επιβράβεισιν τών σχολείων εκείνων, πού, κατά τὰ δύο τελευταία έτη, επέδειξαν ειδικῶς εις τὸν τομέα τών λευκωμάτων τήν άρίστην έπίδοσιν. Άποτελεῖ διά τὸν Έλλην. Έρ. Σταυρὸν τής Νεότητος εὐχάριστον καθήκον ή έκφρασις τής τιμητικῆς αυτής διακρίσεως, τὰ διπλώματα τής όποιας θά Σας παρακαλέσωμεν νά επιδώσῃτε ιδιοχειρῶς. Με τήν Ύπουργικὴν αὐτὴν χειρονομίαν θά εὐρη ή εὐγενής μόχθος τών διδασκάλων καί τών μαθητῶν τήν θαλπωρὴν τής αναγνωρίσεως. Καί ή θαλπωρὴ αὐτὴ θέλομεν νά ελπίζωμεν ότι θά επεκταθῆ εις εμπράγματον φανέρωσιν τής εκτιμῆσεως του Ύπουργείου σας πρὸς τούς εκπαιδευτικούς εκείνους, πού αναδεικνύονται πρωτεύοντες βοηθοί εις τὸ έργον του Έλληνικού Έρυθρού Σταυροῦ τής Νεότητος.

Τονώνει τὰς φιλοτιμίας προσπάθειας ή δικαία αναγνωρίσις. Επὶ του προκειμένου, τὸ ελπίζομεν, θά συντελέσῃ έστω καί κατά μικρόν, εις τήν πρόοδοσιν καί τήν άνοδον του εκπαιδευτικὸυ κλάδου, εις τήν άνωψιν τής Έθνικῆς Παιδείας. Καί άφου εκεί κατατείνου αι φωτισμένα σας προσπάθειαι, Κύριε Ύπουργέ, ας μου επιτραπῆ διά νά τελειώσω νά επαναλάβω όσα έλεγε ή περίφημος Γάλλος Ύπουργός τής Παιδείας, ή Jules Simon : «Τὸ καλύτερον έθνος είναι εκείνο πού έχει τούς άριστους διδασκάλους. Άν δέν είναι σήμεραν θά είναι αύριο». Αὐτὴν τήν ελπιδοφόρον αύριον έχομεν τήν βásiμον προσδοκίαν ότι θά τὴν θεμελιώσῃτε.

Ο Πρόεδρος του Ε.Ε.Σ. κ. Κ. Γεωργακόπουλος ὁμιλῶν.
The President GRC Mr. C. Georgacopoulos speaking.

Μετὰ τὸν Ναύαρχον κ. Δ. Φωκῶν ὡμίλησε ή Πρόεδρος του Ε.Ε.Σ. κ. Κ. Γεωργακόπουλος, ὡς ακολούθως :

Κύριε ὕπουργέ,
Κυρίαί καί Κύριοι,

Επὶ σειράν ετών, εν τῇ Αίθουσῃ ταύτῃ, ή Έλληνικός Έρυθρός Σταυρός Νεότητος οργάνωνει τήν έτησίαν έκθεσιν Μαθητικῶν Λευκωμάτων καί άπονέμει θραβεία εις τὰ διακριθέντα κατά τήν έκθεσιν του προηγούμενου έτους Σχολεία.

Συνεχίζεται οὕτω, με διαρκῆ πρόοδον καί επιτυχίαν, μία ὡραία προσπάθεια, διά τής όποιας επιδιώκεται ή πνευματικὴ επικοινωνία τών νεαρῶν Έρυθροσταυριτῶν όλου του κόσμου, με τήν ανταλλαγὴν τών μαθητικῶν Λευκωμάτων. Ταῦτα αποτελοῦν τήν έκφρασιν τής γονίμου φαντασίας τών καλλιτεχνικῶν ἀντιλήψεων καί τής πραγματογνωσίας τών μετεχόντων τής Έκθέσεως μαθητῶν.

Μετὰ ζωηρῶς συγκινήσεως καί εὐλόγου υπερηφανείας ή Έλληνικός Έρυθρός Σταυρός παρακολουθεῖ τούς θριάμβους τών Έλληνικῶν Λευκωμάτων, τὰ όποια θραβείονται μεταξύ τών πρώτων κατά τὸν διεθνῆ στεφανίτην Άγώνα.

Τελευταίως εὐρισκόμενος εν Γενεύῃ ήσθάνθη μεγάλην χαρὰν καί συγκίνησιν, όταν είδον εις τὰ Γραφεῖα του Διεθνούς Συνδέσμου τών Έρυθρῶν Σταυρῶν εκτεθειμένα τιμητικῶς τὰ διά πρώτων θραβείων τιμηθέντα Λευκώματα τών Έλλήνων Έρυθροσταυριτῶν. Από εν έξ αυτών, τὸ καλύτερον κατά τήν κρίσιν μου, δυναταί τις νά άποκομίσῃ ζωηρῶς έντυπώσεσι, αναφερομένας εις τήν Μυθολογίαν, τήν Ίστορίαν, τήν Γεωγραφίαν, τὰς παραδόσεις καί τήν παραγωγήν τής χώρας μας.

Είς τήν πρώτην σελίδα του βλέπει κανείς τήν «Άργώ», τὸ πρώτον Έλληνικόν πλοίον, τὸ ναυπηγηθέν υπό του Ίάσωνος καί επανδρωθέν από τούς συγχρόνους του Ηρωας καί Ημιθέους, διά του όποιου επετεύχθη ή πρώτη ομαδικὴ προσπάθεια τών προγόνων μας, εδημιουργήθη ή Ναυτιλία ὡς μέσον παραγωγῆς του Έθνικου μας πλοῦτου καί καθιερώθη ή ανταλλαγὴ εμπορευμάτων με μακρινὰς χώρας. Εν συνεχείᾳ εικονίζεται ή Παρθενὸν με τήν Παλλάδα Άθηνάν καί υπ' αυτών παρατίθεται κλωνίσκος του ήεροῦ δένδρου τής Θεᾶς τής Έλαίας, ή καρπός τής καί φιαλίδιον πλήρες έλαίου. Επακολουθεῖ ή Άγγελος του Μαραθῶνος με τήν ύστάτην κραυγήν του, «Νενικήκαμεν» καί έπεται σειρά μικρῶν χαρτῶν εικονιζόντων τήν Μακεδονίαν με τὸν καπνὸν τής, οὐ παρατίθενται εκλεκτὰ φύλλα, τήν Θράκην με τὸ μετὰξί τής, τήν

Θεσσαλίαν με τὰ σιτηρά τής, τήν Στερεάν Έλλάδα καί τήν Πελοπόννησον με τούς άμπελώνας των, τούς οίνους των, τήν σταφίδα καί τὰ σύκα.

Ο Διγενής Άκρίτας, ή Κωνσταντίνος Παλαιολόγος με τὸν δικέφαλον Άετὸν καί ή Σταυρός με τὸ «Έν τούτῳ Νίκα» σὰς μεταφέρουν εις τούς χρόνους τής χιλιόχρονης Βυζαντινῆς αυτοκρατορίας καί μία εικόνα τής Άγίας Σοφίας, σὰς θυμίζει τήν βασιλίδα τών Έλληνικῶν πόλεων. Ακολουθεῖ μία σειρά καλλιτεχνικῶν μοτίβων από τήν ὡραιότατην Έλληνικὴν Λαϊκὴν Τέχνην καί γύρω από ένα τσαρούχι του Ηρωϊκού Τσολιά είναι γραμμένα τὰ ὄνόματα, πού θυμίζουν τὰς προσφάτους Νίκας καί τούς νέους θριάμβους του Έθνους. ΣΑΡΑΝΤΑΠΟΡΟΣ — ΜΠΙΖΑΝΙ — ΚΙΛΚΙΣ — ΠΙΝΔΟΣ — ΚΟΥΡΥΤΣΑ — ΓΡΑΜΜΟΣ !! Τὸ Λεύκωμα αὐτὸ μου εφάνη ὡς εν επιτυχῆς δοκιμὴν τής πατριδογραφίας. Του μαθήματος δηλαδὴ εκείνου τὸ όποιον θά έπρεπε νά διδάσκεται εις όλα τὰ Σχολεία μας, με εὐρύτατον πνεῦμα καί με τήν τελειότητα, πού έξασφαλίζουν τὰ συγκροτοῦντα τὸ μάθημα τούτο στοιχεῖα.

Άδρα! έντυπώσεσι από τήν εθνικὴν μας παράδοσιν καί τήν Ίστορίαν, από τούς Μύθους καί τούς θρύλους, από τὰ ἔθιμα του Λαοῦ διά μέσου τών αιώνων, από τήν μορφὴν του εδάφους καί τήν εὐμορφίαν τών Έλληνικῶν θαλασσῶν, από τήν αρχαϊκὴν, τήν κλασικὴν, τήν Βυζαντινὴν καί τήν Λαϊκὴν Τέχνην, από τήν ποίησιν καί τὰ Γράμματα, από τήν Πανίδα καί τήν Χλωρίδα τής πατρίδος μας, συνθέτουν τὸ μάθημα τής πατριδογραφίας καί άνοίγουν εὐρεῖς καί διαυγεῖς ὀρίζοντας εις τήν σκέψιν, τήν φαντασίαν καί τὸ καλλιτεχνικόν αίσθημα τών μαθητῶν. Ὑπόδειγμα μίας τιαυτικῆς συνθέσεως αποτελεῖ τὸ βιβλίον μίας ένδόξου Σουηδίδος Διδασκαλίσσης, τής Σέλμας Λάγκερλεφ, έκδοθέν με τὸν τίτλον «Νίλς Όλγκερσεν». Χάρις εις τὸ βιβλίον τής αὐτῆς συγγραφεῦς έτιμῆθη με τὸ θραβείον Νέμπελ καί έγινε γνωστὴ εις όλον τὸν κόσμον. Ας σκεφθόμεν πῶσον άριστούργημα δύναται νά γραφῆ με τὰ δεδομένα τής Ίστορίας του Έθνους μας, τὸν πολιτισμῶν, τούς όποιους τούτο κατά τήν διάρκειαν τριάκοντα καί πλέον αιώνων εδημιούργησε, με τήν ὡραιότητα του εθνικοῦ μας εδάφους, τών θαλασσῶν μας καί του γαλανοῦ μας οὐρανοῦ!

Τὸ Λεύκωμα, τὸ όποιον σὰς περιέγραφα, αποτελεί καί αὐτὸ εν δοκιμὴν πατριδογραφίας χωρὶς ή συντάκται νά σκεφθῶν ἴσως ότι με τὰ δημιουργήματα τής φαντασίας των καί τής καλλιτεχνικῆς επιδόσεως των προσέθεσαν μίαν ὡραίαν συμβολὴν εις τὸ χρησίμον τούτο μάθημα. Τιαῦτα επιτυχῆ δοκίμια συναντᾷ κανείς εις πλείστα Λευκώματα καί θαυμάζων τήν σύνθεσιν των, τὰς ιδέας πού εκφράζονται με συγκινητικὴν απλότητα καί πολλὰκις με λυρισμὸν άπαράμιλλον διερωτᾷται : Πῶς τὰ μικρά μας παιδιά, οι Έρυθροσταυρίται μας, κατορθώνουν νά δημιουργοῦν τιαυτάς συνθέσεις καί διαγωνιζόμενοι με τούς Έρυθροσταυρίτας όλων τών άλλων χωρῶν νά άριστεύουν ;

Δι' ήμᾶς τούς Έλληνας ή εξήγησις είναι εύκολος. Έχει ή φυλὴ μας μίαν άναμφισβήτητον πνευματικὴν ιδιοφυίαν, με τήν όποιαν τήν έπροίκησεν ή Θεῖα Πρόνοια διά νά καταστήσῃ τὸ Έλληνικόν Έθνος περιούσιον. Τὸ Δαιμόνιον του Σωκράτους, τὸ κατά τὸν μέγαν τούτον πρό Χριστοῦ Χριστιανὸν «τὸ νοικοῦν εν αὐτῷ πνεῦμα», αἱ θεῖαι εμπνεύσεις τών ἐπικών, τραγικῶν καί λυρικῶν ποιητῶν μας, αἱ άφθαστοι εις μέτρον καί άρμονίαν δημιουργίαι τών Έλλήνων Καλλιτεχνῶν, ὧν άθάνατα θά παραμείνουν διά μέσου τών αιώνων τὰ έργα, καί εν συνεχείᾳ ή σώζουσα Ὑπέρμαχος Θεοτόκος, οι ὀδηγοῦντες πρὸς τήν Νίκην καί εν ὀπτασίαις εμφανιζόμενοι Άθλοφόροι Άγιοι, ή προηγουμένη του στρατοῦ μας Μεγαλόχαρη, είναι έκδηλώσεις του θείου τούτου ελληνικοῦ πνεύματος, τὸ όποιον τήν δύναμιν άνεγνώρισεν ή Θεάνθρωπος, Κύριος ήμῶν Ίησοῦς Χριστός, ὅστις έπενε όταν τῷ άνηγέλλῃ ή έπίσκεψις Έλλήνων «Νῦν εδοξάσθη ή Υἱός του Άνθρώπου». Τούς σπινθήρας αὐτοῦ του Έλληνικοῦ πνεύματος, τούς όποιους σείς οι Εκπαιδευτικοί λειτουργοί διαπιστώνετε καθ' εκάστην εις τήν μετὰ τών

Ο Ύπουργός τής Παιδείας κ. Άχ. Γεροκωστόπουλος ὁμιλῶν.
H. E. the Minister of Education, Ach. Yerocostopoulos, speaking.

μαθητῶν σας έπαφήν, προσπαθήσατε νά κατευθύνητε πρὸς έργα καί σκέψεις ὡραίας καί ὑψηλῆς.

Ο Έλληνικός Έρυθρός Σταυρός τής Νεότητος σὰς άνοίγει πρὸς τούτο εὐρεῖς Λεωφόρους με τὰ άνωτερα ανθρωπιστικά Ίδιαιτικά του καί με τούς πρακτικούς τρόπους, δι' ὧν επιδιώκει τήν συνειδητοποίησιν των.

Τὰ Λευκώματα είναι εις εκ τών τρόπων αυτών. Εύχομαι ὅπως, οι μικροί μας Έρυθροσταυρίται καθοδηγούμενοι από τούς εμπνευσμένους διδασκάλους των, άριστεύουν συνεχῶς εις τὰς Έκθέσεις τών Λευκωμάτων καί ὅπως εμφανίζονται διά τὸν συνθέσεών των τήν υπεροχὴν του Έλληνικοῦ πνεύματος.

Μετὰ τὸν κ. Πρόεδρον του Ε.Ε.Σ., ή Ύπουργός τής Παιδείας κ. Άχ. Γεροκωστόπουλος ειπε τὰ εξής : Κύριοι Πρόεδροι.

Είμαι πολύ εὐτυχῆς, διότι εὐρίσκαμι εις τήν ὡραίαν αὐτὴν συγκέντρωσιν, τήν όποιαν ὡργάνωσεν ή Ε.Ε.Σ. Νεότητος.

Οι ὡραίοι λόγοι σας με συνεκίνησαν βαθύτατα καί αισθάνομαι τήν ύποχρέωσιν νά σας ευχαριστήσω θερμότατα νά αὐτοῦς καί νά σας συγχαρῶ διά τὸ επιτελούμενον υπό του Ε.Ε.Σ. Νεότητος έποικοδομητικόν έργον με τήν αξίαν έξάρσεως συμβολῆν τούτου εις τήν διαπαιδαγώγησιν τών Έλληνοσπαιδῶν.

Η αγάπη πρὸς τὸν εαυτόν μας, ή αλληλεγγύη πρὸς τὸν πλησίον μας καί ή καλλιέργεια στενῶν μετὰ τὸν οιοιδήποτε συνανθρώπων μας δεσμῶν, είναι επιδιώξεις πολιτισμῶν υγείων καί ἀληθῶν. Αἱ επιδιώξεις αὐταί αποτελοῦσαι τὸ κύριον μέλημα του Έλληνικοῦ Έρυθροῦ Σταυροῦ Νεότητος καθιστῶσι τὴν ὡραίαν ταύτην μίαν τών σπουδαιότερων ὡργάνωσεων τής ελληνοχριστιανικῆς κοινωρίας μας, διά τήν όποιαν ή Έλληνική πατρίς μας πρέπει νά είναι υπερήφανος.

Ίδιαιτέρως όμως υπερήφανοι πρέπει νά είναι διά τήν άρτίαν καί άποδοτικὴν ταύτην ὡργάνωσιν οι Εκπαιδευτικοί μας καί οι Έλληνοπαῖδες μαθηταί, οἱτινες καί αποτελοῦν τὸν κορμὸν τής. Ακάματοι καί πιστοί εις τὸ ελληνοχριστιανικόν πολιτιστικόν ιδεώδες, συνεργάζονται άρμονικῶς καί άκαταπαύστως διά τήν έξασφάλισιν τής υγείας του εαυτοῦ των άλλῶ καί του περιβάλλοντός των, διά τήν παροχὴν οιασδήποτε πρὸς τούς πάσχοντας καί ένδεεῖς ήθικῆς βοήθειας, καί διά τήν σύναψιν στενῶν διεθνῶν σχέσεων, προσγόντες δι' αυτών τὸ ιδεώδες τής παγκοσμίου εἰρήνης.

Αἱ έπισκέψεις ασθενῶν ή τραυματιῶν, ή παροχὴ βοήθειας διά τής συλλογῆς ειδῶν ήματισμοῦ διά τούς άπόρους ή τὸν στρατόν μας, αἱ έκδόσεις ὡραίων λευκωμάτων άποστελλομένων πρὸς τήν αλλοδαπήν καί διαπρεσβευόντων ὑπὲρ τής Έλλάδος, αἱ ὑπὲρ του πρασίμου τής ὡραίας μας πατρίδος άστικοῦ προσπάθειαι των, είναι ελάχιστοι εκ τών πολλῶν εὐγενῶν καί ὡραίων πράξεων τών Νέων τής ὡργάνωσεως ταύτης.

Εἶναι πράγματι αξιοζήλευτος καί έπαίμων μεγάλων αξία ή τιαυτὴ προσπάθεια τών Έρυθροσταυριτῶν

μας και η ενίσχυσις των δια την πύκνωσιν των φαλάγγων των ύφ' όλων των Έλλήνων μαθητών είναι καθήκον όλων μας, όσοι μεριμνῶμεν δια τὸ παιδευτικὸν μας ιδεώδες.

Καθῆκον μας ἐπίσης εἶναι ἡ διάδοσις καὶ ἡ δια παντὸς μέσου ἐνίσχυσις τοῦ ἀξιολόγου περιοδικοῦ τοῦ Έλλην. Έρυθροῦ Σταυροῦ τῆς Νεότητος. Ἡ ἐκδοσις αὕτη χαρακτηρίζομένη ἀπὸ τὴν ἀριότητα τῆς ἐμφανισεῶς τῆς καὶ τὴν πληρότητα τοῦ περιεχομένου τῆς, ἀποτελεῖ ἄριστον παιδαγωγικὸν μέσον. Εἶμαι βέβαιος ὅτι οἱ Έκπαιδευτικοί μας συνεχίζοντες τὰς προσπάθειάς των δια τὴν στενωτέραν συνεργασίαν

Ὁ κ. Ὑπουργὸς τῆς Παιδείας ἀπονέμων τὰ διπλώματα.

H. E. the Minister of Education awarding the prizes.

τοῦ Σχολείου με τὸν Έλληνικὸν Έρυθρὸν Σταυρὸν Νεότητος θὰ περιβάλλουν τὸ περιοδικὸν τοῦτο με τὴν ἐπιβαλλομένην στοργὴν καὶ θὰ συντελέσουν εἰς τὴν εὐρύτεραν κυκλοφορίαν του.

Ἡ Πολιτεία ἐκφράζουσα δι' ἐμοῦ θερμὴν τὴν χάραν τῆς καὶ τὰ συγχαρητήριά της πρὸς ὅλους τοὺς Έρυθροσταυριτάς, τοὺς εὐγενεῖς αὐτοὺς ἀγωνιστὰς τῶν ὠραιότερων ἐπιδιώξεων, καθὼς καὶ εἰς τοὺς ἀρχηγούς των, εὐρίσκειται εἰς τὴν εὐχάριστον θέσιν νὰ παράσχη τὴν ὑπόσχεσιν, ὅτι θὰ εἶναι συμπαραστάτις των, παρέχουσα εἰς τὸν Ε.Ε.Σ.Ν. πᾶσαν τὴν συνδρομὴν τῆς πρὸς ἐπιτυχίαν τοῦ ὠραίου ἔργου του.

✱

Έν συνεχείᾳ ὁ κ. Ὑπουργὸς ἀπένειμε ἰδιοχείρως εἰς τοὺς ἐκπροσώπους τῶν βραβευθέντων Έρυθροσταυριτικῶν ὁμάδων, τὸ σχετικὸν δια τὰ Λευκώματα Σχολ. ἀλληλογραφίας 1951—52 καὶ 1952—53 Διπλώμα.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Ένώσεως τῶν Συλλόγων τοῦ Έρυθροῦ Σταυροῦ ἐν Γενεύῃ κ. Emil Sandstrom καὶ ὁ Γενικὸς Γραμματεὺς καὶ Ἐπίτιμος Ἀντιπρόεδρος αὐτῆς, Κόμης De Rougé συνεργαζόμενοι πρὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς συνεδριάσεως τῆς Ἐκτελεστικῆς Ἐπιτροπῆς (Γενεύῃ 12.11.54), εἰς τὴν ὁποίαν μετέσχε καὶ ὁ Έλληνικὸς Έρυθρὸς Σταυρὸς διὰ τοῦ Προέδρου αὐτοῦ κ. Κ. Γεωργακοπούλου καὶ τοῦ Νομικοῦ Συμβούλου κ. Μ. Πεσμαζόγλου.

The President of the League of Red Cross Societies in Geneva Mr. Emil Sandstrom and the Secretary General, Honorary Vice Chairman of the League, Count de Rougé, discussing certain problems before the opening of the Conference of the Executive Committee (Geneva 12-11-54) at which the Greek Red Cross was represented by Mr. C. Georgacopoulos, President of the Society and Mr. M. Pesmazoglou, the Legal Advisor of the GRC.

Ὁ κ. Ὑπουργὸς ἐξετάζων τὰ λευκώματα. Ἐξ ἀριστερῶν πρὸς τὰ δεξιὰ: Ὁ Γεν. Ἐπιθεωρητὴς Μ. Ἐκπαιδευσεως κ. Γ. Ἐμμανουήλ, ὁ Πρόεδρος τῆς Ἐφορείας Ε.Ε.Σ.Ν. Ναύαρχος κ. Δ. Φωκάς, ὁ Διτὴς Σχολ. Ὑγιεινῆς Ὑπ. Παιδ. καὶ Σύμβουλος Ε.Ε.Σ.Ν. κ. Β. Λυμπερῆς, ὁ Πρόεδρος τοῦ Ε.Ε.Σ. κ. Κ. Γεωργακόπουλος, ὁ Ὑπουργὸς Παιδείας κ. Ἀχ. Γεροκωστόπουλος, ὁ Ἀντιπρόεδρος καὶ Γεν. Γραμματεὺς τῆς Ἐφορείας Ε.Ε.Σ.Ν. κ.κ. Π. Γεωργούντζος καὶ Χρ. Παπαδόπουλος καὶ ὁ Γεν. Γραμματεὺς Ε.Ε.Σ. κ. Γ. Μίνδλερ.

H. E. the Minister of Education looking the portfolios. In the photo from left to right: Mr. G. Emmanouel, Admiral Phocas, the Director of School Hygiene M. E., Mr. Lymberis, Mr. Georgacopoulos, Mr. Ach. Yerocostopoulos, Minister of Education, Mr. P. Georgoun tzos, Mr. Chr. Papadopoulos and Mr G. Mindler.

Μετὰ τὴν ἀπονομὴν τῶν Διπλωμάτων ἐψάλθη ὁ ἐθνικὸς ὕμνος καὶ ἐπηκολούθησε ἐπίσκεψις τῶν παρισταμένων εἰς τὴν αἴθουσαν ἐκθέσεως Λευκωμάτων, κατὰ τὴν ὁποίαν ὅλοι ἐξέφρασαν θαυμασμὸν καὶ ἀπόλυτον ἱκανοποίησιν διὰ τὰ καλλιτεχνικώτατα Λευκώματα σχολ. ἀλληλογραφίας 1953—54.

Γ. ΔΡΟΣΙΝΗ

Ἡ ΕΥΤΥΧΙΑ

Ὅχι, δὲ μοιάζει ἡ Εὐτυχία τ' ἀγάλλματα,
Ποῦ ὠραία καὶ μονοκόμματα κι ἀκέρια
Μέσ' ἀπ' τὴν κρύα τὴν πέτρα τ' ἀνασταίνουνε
Τῆς τέχνης θεοδύναμα τὰ χέρια.

Εἰν' ἐκκλησιάς Βυζαντινῆς εἰκόνισμα,
Ποῦ, μέσ' στὰ καντηλόφωτα σκοτάδια,
Τὰ χέρια τῆς Ὑπομονῆς τὸ ταίριασαν
Σμίγοντας μύρια ταπεινά πετράδια.

Ἡ ΚΥΡΑ - ΓΙΑΝΝΙΩ

Τοῦ κ. Ε. Π. ΦΩΤΙΑΔΟΥ, Διευθυντοῦ τῆς Ἐθνικῆς Βιβλιοθήκης

Ἄν ἡ Ἑλληνικὴ Ἱστορία, ἡ παλαιά, εἶναι πλουσία εἰς ἡρωϊδας, ὅμως καὶ ἡ νεωτέρα καὶ ἡ νεωτάτη καὶ ἡ σύγχρονος δὲν ὑστερεῖ καὶ εἰς ἡρωϊδας καὶ εἰς γυναῖκας ἀξίας ἡρώων.

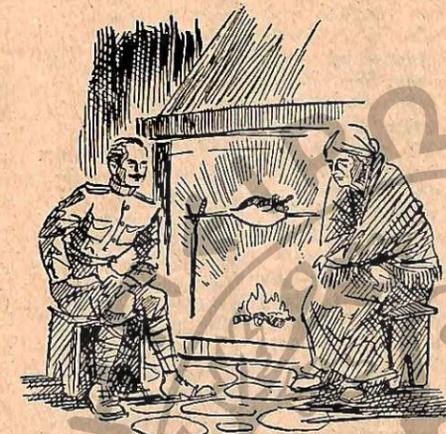
Ἄς ἀκούσουν οἱ μαθηταὶ καὶ αἱ μαθήτριά, ποῦ τιμοῦν τὴν στήλην αὐτὴν με τὴν προσοχὴν των, μίαν ἀπλὴν ἱστορίαν ἀπὸ τὸν πόλεμον τοῦ 1912-13, ὅταν τὸ ἔθνος μας ἀνεζήτησε τὴν μεγάλη του μοῖραν.

Ὁ στρατὸς μας ἔχει καταλάβει τὴν Ἐλασσόνα. Οἱ κάτοικοι, ἐλεύθεροι ὕστερα ἀπὸ δουλείαν αἰῶνων, πανηγυρίζουν. Καὶ κáμνουν ὅτι ἠμποροῦν διὰ νὰ γλυκάνουν τοὺς κόπους, τὰς ταλαιπωρίας, τὴν πείναν, τὴν ἀϋπνίαν τῶν στρατιωτῶν τῆς Ἐλευθερίας. Πολλοὺς τοὺς φιλοξενοῦν εἰς τὰ σπίτια των καὶ προσπαθοῦν νὰ τοὺς θερμάνουν με ὀλίγη καλὴν τροφήν, με ἓνα βαρὺ σκέπασμα, με ὀλίγα ξύλα εἰς τὴν ἐστία.

Εἰς τὸ σπίτι τῆς κυρᾶ - Γιαννιώς ἀχνίζει εἰς τὴν «γωνιά» του τὸ λερωμένον ἀπὸ τὴν βροχὴν καὶ τὴν λάσπην χακὶ τῶν στρατιωτῶν ποῦ φιλοξενεῖ. Ἡ πουλάδα σὴναι τὴ φωτιά με τὸ λίπος τῆς, ποῦ στάζει. Τὰ πουρνάρια τρίζουν, λειώνουν ἀπὸ τὰς πυρίνας γλώσσας καὶ κάπου - κάπου σπιδίζουν. Τὰ πόδια, ποῦ φέρουν τὰ 80 χρόνια τῆς κυρᾶ - Γιαννιώς, δὲν τρέμουν, τὰ χέρια, ποῦ ἐξάρωσαν, πλάθουν χωρὶς κόπον τὴν μουγάτσαν με τὸ μέλι. Βυθίζει τὸ ἀδράκτι εἰς τὰ ἀβγά καὶ κεντὰ τὸν σταυρὸν εἰς τὴν σιμιγδαλωτὴν πασχάλινην μουγάτσα. Ὅταν ἡ γάστρα τὴν ἐροδοκοκκίνισε, ἔστρωσε τὸ τραπέζι. Καὶ ἐμαζεῦθησαν γῦρο - γῦρο οἱ στρατιῶται καὶ ἐπερίμεναν τὰ καλὰ, ποῦ ἐτοίμασε ἡ γερόντισσα. Ὁ δεκανεὺς ἔκαμε τὸν σταυρὸν του καὶ ἓνας δημοδιδάσκαλος στρατιώτης εἶπε τὸ «Πάτερ ἡμῶν.»

Ἡ κυρᾶ - Γιαννιώ ἐπῆγε εἰς τὸ εἰκόνισμα καὶ ἔφερε ἓνα δίκοπον μαχαίρι με ἀργυρᾶν λαβὴν καὶ δυὸ σταυροὺς σκαλισμένους εἰς τὸ μέλλον καὶ ἀπὸ τὸ ἓνα καὶ ἀπὸ τὸ ἄλλο μέρος: Μὲ αὐτὸ ἔκοψε τὴν πασχάλινην μουγάτσα.

«Εἶναι τὸ μαχαίρι τοῦ συχωρεμένου Γιάννη, — ἐλαφρὰ τὰ κόκαλά του, εἶπε. Κάτω ἀπὸ τὸ εἰκόνισμα εἶναι τ' ἄρματά του. Στὸν Τύρναβο καὶ στὰ Φάρσαλα τὸν ξέρουν. Ὁ καπετὰν Γιάννης με τὴ φέρομελν καὶ τὸ χρυσὸ σελάχι! Κρατοῦσε ἀπὸ κλέφτες μάννα καὶ πατέρα. Ἀπὸ τὴν γενιά του ὀκτὼ θεριά πέθαναν στὴ φυλακὴ, — τοὺς ἔπιασαν ζωντανούς. Στὸ Μοναστήρι ξάπλωσαν τὸν ἀδελφὸ του προπέρουσι. Ἀνεβοκατέβαινε ὁ καλὸς μου τὰ διάσελα με τὸ χιόνι καὶ μάζευε παλληκάρια γιὰ τὸ καλοκαίρι. Ἦταν τότε τὰ Μακεδονικά (ὁ Μακεδονικὸς Ἀγὼν, ὅπως λέγομεν σήμερα). Ὁ μπέης μᾶς πῆρε τ' ἄλογα καὶ τίς πολλὰς γελάδες, πάτησε τὰ χωράφια καὶ ξεροζώωσε τ' ἀμπέλια. Ὁ Κίτσοσ, τὸ μονάκριβο παιδί μας, σκοτώθηκε μιὰ νύχτα, ποῦ περνοῦσε τὰ σύνορα με τ' ἄλογα φορτωμένα μαπαρούτι. Ὁ καλὸς μου κτυπήθηκε στὸ πόδι πολεμώντας ἀνήμερα τοῦ Προφήτ' Ἡλία. Τὸν ἐπῆραν τὰ παλληκάρια του

μεγάλος θεατρικὸς συγγραφεὺς, λέγει, ὅτι ἡ Ἱστορία γράφεται με κεφαλαῖα γράμματα, ἀλλὰ δὲν θὰ ἠμποροῦσε νὰ γραφῆ χωρὶς τὰ μικρά, — καὶ ἄς μὴ λησμονοῦμεν. Ἄς μὴ λησμονοῦμεν τοὺς ταπεινοὺς, τοὺς ἀγνώστους ἡρώας καὶ τὰς ταπεινάς, ἀλλὰ μεγάλας Ἑλληνίδας, ποῦ ἐστάθηκαν κοντὰ των, — Ἑλληνίδας πολλὰς, ὅσας δὲν φανταζόμεθα, ἀπὸ τὴν Ἠπειροὺν καὶ τὴν Ροδόπην καὶ τὰ βάρη τῆς Ἀσιατικῆς Ἑλλάδος ἕως τὴν βαρυστένακτον Κύπρον.

Σ. ΣΚΙΠΗ

Ὡ χαῖρε, χαῖρε Ἑλλάδα δοξαμένη
στὰ Μεσολόγγια καὶ στοὺς Μαραθῶνες
Σύμβολο τ' ὄνομά σου ἦταν καὶ μένει
στὴς λευτεριάς ἀνάμεσα στοὺς αἰῶνες.

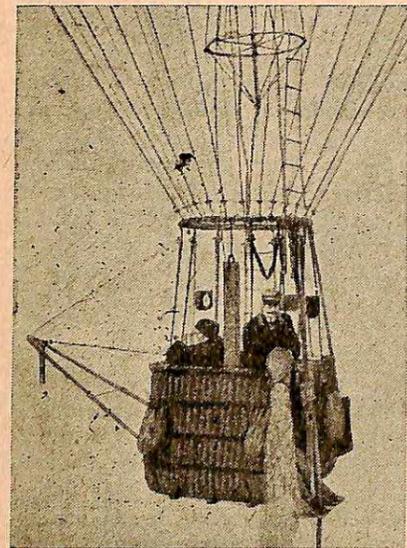
ΚΑΙΡΟΣ ΚΑΙ ΚΛΙΜΑ

Β'

ΑΤΜΟΣΦΑΙΡΑ

Η ζωή θα ήταν ανύπαρκτη ή τουλάχιστον πολύ διαφορετική στη Γη μας χωρίς την ατμόσφαιρα. Ο αέρινος αυτός όκεανός, που περιβάλλει τον Πλανήτη μας και που το σχήμα του ομοιάζει με το σχήμα της Γης, είναι ο τέλειος τροφοδότης και ρυθμιστής της ζωής. Μπορούμε ασφαλώς να ζήσουμε πολλές μέρες δίχως τροφή, αρκετές δίχως νερό, χωρίς αέρα όμως μόνο για πολύ λίγα λεπτά θα μπορούσαμε να διατηρηθούμε.

Η ατμόσφαιρα μας χαρίζει το όμορφο γαλάζιο χρώμα του ουρανού, δημιουργεί το λυκαυγές και το λυκόφως, μας προστατεύει από τας επιβλαβείς επιδράσεις των υπεριωδών ακτινοβολιών του ήλιου, μετριάσει και διατηρεί τη θερμοκρασία, διευκολύνει τη μεταβίβαση του ήχου και είναι στενά συνδεδεμένη με πολλά μετεωρολογικά κυρίως φαινόμενα.

Αερόστατο δια έξερευνησεις της ατμόσφαιρας.

Ποιά όμως είναι η σύσταση της κοσμογόνου αυτής δυνάμεως που λέγεται ατμόσφαιρα; ποιές οι ιδιότητές της και που ακριβώς εύρσκεται;

Οι αρχαίοι Έλληνες φιλόσοφοι τον αέρα τον θεωρούσαν ως ένα εκ των 4 βασικών στοιχείων. Σήμερα όμως γνωρίζουμε καλά ότι ο ατμοσφαιρικός αήρ δεν είναι χημική ένωση, αλλά μίγμα μηχανικών και έχει τις γνωστές ιδιότητες των αερίων.

Η κατ' όγκον σύνθεσις της ατμοσφαιρας, από την ανάλυσιν του ξηρού αέρος, που έκαμαν οι έπισημονες, έμφανίζεται ως ακόλουθως:

Αζώτον 78.08%, όξυγόνον 20.94%, Αργόν 0.94%, διοξειδιον του άνθρακος 0.03% και έπίσης ελάχιστες ποσότητες από υδρογόνον, νέον, ήλιον, κρυπτόν και ζένον.

Όλα τὰ αέρια, που αποτελούν την ατμόσφαιρα, παίζουν το καθένα τους σπουδαιότατο ρόλο στη ζωή μας. Οι συνθέσεις π.χ. του αζώτου είναι ικανές να προμηθεύσουν την τροφή στα φυτά και στα ζώα, ενώ το όξυγόνο και το διοξειδίο του άνθρακος, με τις γνωστές των ιδιότητες, υπερέχουν, μπορεί να πη κανείς, σημαντικά στον κύκλο της ζωής. Το όξον, έξ άλλου, το όποιον είναι μία πολύ δραστηκή μορφή συμπετυκνωμένου όξυγόνου, θεωρείται ως ο κύριος ρυθμιστής της ζωής μας. Η ελάχιστη ποσότης του στην ατμόσφαιρα, ή όποια αυξάνεται όσο ανεβαίνουμε ύψηλότερα και που πάλι όμως δεν υπερβαίνει συνολικά τὰ 3 χιλιοστόμετρα, συγκαταεί ένα μεγάλο μέρος από την επιβλαβή υπεριώδη ακτινοβολία του Ηλίου.

Στὰ κατώτερα στρώματα της ατμοσφαιρας υπάρχουν έπίσης και ύδρατμοί, χάρις στους όποιους δημιουργούνται πολλά μετεωρολογικά φαινόμενα όπως είναι τὸ νέφη, ή βροχή ή όμίχλη κ.τ.λ. Οι ύδρατμοί, έξ άλλου, μαζί με το διοξειδίο του άνθρακος αποτελούν το παραπέτασμα εκείνο, που έμποδίζει την ψύξιν της Γης, συγκρατώντας τη θερμότητα, που θα κινδύνευε διαφορετικά να διαφυγεί στο διάστημα.

Το ύψος της ατμοσφαιρας δεν είναι μέχρι σήμερα απόλυτως γνωστό. Έχουν βρει από ένδείξεις ώρισμένων φυσικών φαινομένων ότι φθάνει κατά προσέγγισιν το ύψος των 42 χιλιάδων χιλιομέτρων. Φυσικά ο αριθμός αυτός φαίνεται να είναι μάλλον θεωρητικός, διότι στην πραγματικότητα ή ατμόσφαιρα δεν φαίνεται να φθάνη εις τόσο μεγάλο ύψος. Όπως δήποτε ύπολογισμοί που έγιναν με βάση τη διάρκεια του λυκαυγούς και του λυκόφωτος, έδωκαν ότι ή ατμόσφαιρα φθάνει το ύψος των 70 - 80 χλμ. Ένώ ή έμφάνισις των λεγομένων διαττόνων άστέρων δικαιολογεί ένα μέσον ύψος της ατμοσφαιρας 200 περίπου χιλιομέτρων. Η έμφάνισις, έξ άλλου, του πολικού σέλαος συνηγορεί για την ύπαρξιν ατμοσφαιρας σε ύψος 700 τουλάχιστον χιλιομέτρων.

Από άπόψεως φυσικής ή ατμόσφαιρα διαίρεται στα έξης κυρίως στρώματα: Το κατώτερο, που λέγεται και τροπόσφαιρα, φθάνει — στα δικά μας πλάτη — το μέσο ύψος των 11 χιλιομέτρων. Μέσα σ' αυτή τη περιοχή συμβαίνουν σχεδόν όλα τὰ μετεωρολογικά φαινόμενα και ή θερμοκρασία ελαττώνεται ανάλογα με το ύψος.

Το δεύτερο στρώμα λέγεται στρατόσφαιρα και άπλώνεται περί-

που μέχρι του ύψους των 35 χιλμ. Η θερμοκρασία εδώ είναι μάλλον όμοιομορφή και μπορεί να φθάση τους 80 βαθμούς Κελσίου κάτω του μηδενός.

Από τὰ 35 χιλιομέτρα και επάνω μέχρι το ύψος των 80 χλμ. υπάρχει ή καλουμένη μεσόσφαιρα όπου ή θερμοκρασία σημειώνει διάφορες αύξομειώσεις.

Στὰ 80 χλμ. αρχίζει ή λεγομένη θερμόσφαιρα, που φθάνει ψηλά μέχρι τὰ 500 χλμ., ενώ ή θερμοκρασία μπορεί να φθάση τους 2.200 βαθμούς.

Πέραν της θερμοσφαιρας άπλώνεται το τελευταίο στρώμα, ή έξώσφαιρα όπως λέγεται, της όποιας όμως τὰ όρια δεν έχουν ακόμη καθορισθή.

Είς περιοχήν έξ άλλου της ατμοσφαιρας ύψηλότεραν των 60 χλμ., της όποιας τὰ όρια δεν είναι καθορισμένα ακριβώς, και ή όποια παίζει σπουδαιότατο ρόλο στη μετάδοσιν των ραδιοφωνικών κυμάτων, έχει δοθή το όνομα Ίονόσφαιρα.

Η μελέτη φυσικά της ατμοσφαιρας είναι ένα δύσκολο πρόβλημα και χρειάστηκε μεγάλο αγώνας του ανθρώπου για να μας δώση τὰ σημερινά αποτελέσματα. Η αυτοθυσία ώρισμένων έπιστημόνων, που τελικά κατώρθωσαν να φθάσουν με στρατοσφαιρικά αερόστατα μέχρι το ύψος των 22 περίπου χλμ., μας έδωκε μία χειροπιαστή εικόνα της ατμοσφαιρας. Έάν όμως ο άνθρωπος δεν κατώρθωσε ν' ανεβή πιδ ψηλά, δεν σημαίνει αυτό ότι σταμάτησε τον αγώνα για την κατάκτησιν της ατμοσφαιρας. Αρχισε να χρησιμοποιή ειδικά μπαλόνια, ραδιοβιλίδες και τελικά πυραύλους, με τους όποιους μπόρεσε να έξερευνηση την ατμόσφαιρα μέχρι το ύψος των 400 χιλιομέτρων.

Τὰ διάφορα μετεωρολογικά φαινόμενα (όπως είναι ή ατμοσφαιρική πίεσις, ο άνεμος ή θερμοκρασία κλπ.), που συμβαίνουν μέσα στην ατμόσφαιρα, θα έξετασθούν στη συνέχεια της στήλης αυτής.

ΣΟΦΑ ΛΟΓΙΑ

Το γέλιο τρέφει τον άνθρωπο, γιατί γυμνάζει τὰ έσωτερικά όργανά του.

Η γκρίνια είναι μία κακή συνήθεια.

Ο γκρινιάρης άνθρωπος καταστρέφει την υγεία του, γιατί αυτοδηλητηριάζεται.

ΟΙ ΤΡΕΙΣ ΙΕΡΑΡΧΑΙ

Κ. ΠΑΠΑΠΑΝΑΓΙΩΤΟΥ. Γυμνασιάρχου

Με το αίμα έκατομμυρίων χριστιανών μαρτύρων έποτίσθη και έγιγαντώθη το δένδρον της χριστιανικής πίστεως. Είς το πρώτον όμως φούντωμα του προστετέθησαν εις τὰ λείψανα της Ειδωλοατρείας πολλοί διαστροφείς της χριστιανικής αληθείας. Η Λερναία Ύδρα της ειδωλοατρείας θα είχε ξεψυχήσει, αν δεν ύπήρχαν οι άποστάται και οι αίρετικοί: Έπάνω εις την κρίσιμον αυτήν στιγμήν της μάχης εδυνάμωσαν την χριστιανικήν παράταξιν όλοι εκείνοι οι συγγραφείς και πατέρες, οι όποιοι έδημιούργησαν «Τον χρυσούν αιώνα των χριστιανικών γραμμάτων».

Μεταξύ αυτών έπρωτοστάτησαν και ακτινοβολούν εις το πνευματικόν στερέωμα της Όρθοδοξίας οι τρεις Μεγάλοι Ίεράρχαι, εις την μνήμην των όποιων κάθε χρόνον ο χριστιανικός κόσμος προσφέρει εύλαδώς τον φόρον της ευγνωμοσύνης του. Αν όμως δια τους άλλους χριστιανικούς λαούς είναι τούτο καθήκον, ιδιαίτερας δια την ελληνικήν φυλήν ο έορτασμός αυτός άποτελεί ύποχρέωσιν ιεράν, διότι ή άδιάσπαστος αυτή τριανδρία από την φαρέτραν της αρχαίας σοφίας έδανείσθη τὰ βέλη της και από τους κήπους της ύψηλης ελληνικής διανοήσεως έκορφολόγησε τὰ άνθη των θαυμασιών λόγων της.

Τὰ συγγράμματά της είναι άριστοτεχνικά έναρμόνισις της ελληνι-

ΠΡΟΣΕΧΕΤΕ ΤΑ ΜΑΤΙΑ ΣΑΣ

«Μη διαβάσετε σαυτή τη σκοτεινή γωνιά — έλα δώ στο φώς!». Πόσες φορές δεν σας υπενθυμίζουν ότι δεν πρέπει να κουράζετε τὰ μάτια σας διαβάζοντας σε ανεπαρκές φώς.

Το καλλίτερο φώς για τὰ μάτια είναι το φώς της ήμέρας. Γιαυτό, όταν μπορείτε, διαβάετε κοντά στο παράθυρο αφήνοντας το φώς να έρχεται επάνω από τον άριστερό ώμο. Μη σκοτεινιάζετε τὰ παράθυρα με βαρείες κουρτίνες. Και το χρώμα των τοίχων των δωμάτων, που εργάζεσθε να είναι πολύ άνοιχτό.

Βέβαια και το πολύ φώς βλάπτει όσο και το πολύ λίγο.

Αποφεύγετε να διαβάετε σε δυνατό ήλιο ή σε πολύ δυνατό ηλεκτρικό φώς.

Φροντίζετε το ηλεκτρικό φώς να είναι τόσο δυνατό ώστε να μοιάζει με το φώς της ήμέρας.

κής σκέψεως και χριστιανικής πίστεως. Όλίγοι άνθρωποι εις τον πλανήτην μας έπολιτεύθησαν με «το χέρι στην καρδιά» και ήνωσαν τους παλμούς των με την άστραπήν του νοού και την καθαρότητα της Ίδέας. Με την σοφίαν και τον λόγον των έγιναν οι έμπνευσμένοι παιδαγωγοί, άνεδείχθησαν πρότυπα προς μίμησην και επέτυχαν το άδιατάρακτον συνταίριασμα της αληθινής έπιστήμης και της μοναδικής παγκοσμίου πνευματικής Όρησκείας.

Ίδου οι δύο από αυτούς: Είναι οι νεαροί φίλοι Βασίλειος και Γρηγόριος, τρόφιμος της άνθουςης τότε φιλοσοφικής σχολής των Αθηνών. Είς τους ίδιους δρόμους κάμνει τον περίπατόν του και το άγέρωχον βασισιλόπουλον του Βυζαντίου ο Κλαύδιος Ίουλιανός. Μελετηροί, σοβαροί, όλιγόλογοι, σκεπτικοί και οι τρεις των. Μεθούν από το άρωμα της κλασσικής σοφίας. Μετ' όλιγον χωρίζονται οι δρόμοι των. Ο Ίουλιανός αναβαίνει εις τον μεγαλύτερον θρόνον της οικουμένης. Από εκεί ύψηλά νηοταλεί τους χρόνους της ειδωλοατρείας και προσπαθεί να έξαφανίση την Χριστιανικήν Όρησκείαν, ενώ οι δύο χριστιανοί φίλοι άδιάφοροι εις τὰ θέληγτρα της ζωής, άποσύρονται εις την έρημον του Πόντου και μελετούν τον Βίβλον. Όταν έκριναν ότι ήσαν καλά έτοιμασμένοι, ο Βασίλειος ως έπίσκοπος Καισαρείας έβασίλευσεν εις την χριστιανικήν Άνατολήν, με την τόλμην του, την πίστιν του, το ύψηλόν του φρόνημα και το νευρώδες και γοητευτικόν κήρυμά του. Τον ρωμαλέον λόγον του στολίζουν οι χριστιανικαί αλήθειαι μαζί με τας καλύτερας ιδέας του Πλάτωνος. Έδικαίωνε την αρχαιότητα και συνιστούσε εις τους χριστιανούς να την μελετούν και να έπωφελούνται.

Όταν ο έπίτροπος του αυτοκράτορος Ουάλεντος Μόδεστας τον ήπέλησε με έξορίαν, θάνατον και δήμευσιν της περιουσίας του, αν δεν ταχθή με το μέρος του Άρειανισμού, του έφώναζεν με άπτόητον θάρρος: Η φωτιά και ή μάχαιρα, τὰ άγρια θηρία και τὰ μηχανήματα των μαρτυρίων, που ξεοχίζουν τας σάρκας, δι' ήμάς τους Χριστιανούς είναι εύχαριστήσις και όχι φόβητρα. Δι' όλα αυτά και δια τας άπίερους ευεργεσίας, που προσέφεραν εις τους πτωχούς με τὰ περίφημα πτωχοκομεία, τὰ όποια ίδρυσεν, έλαβεν έπαξίως την προσωνομίαν ΜΕΥΑΣ.

Ο Γρηγόριος δικαιοτάτα έπίσης

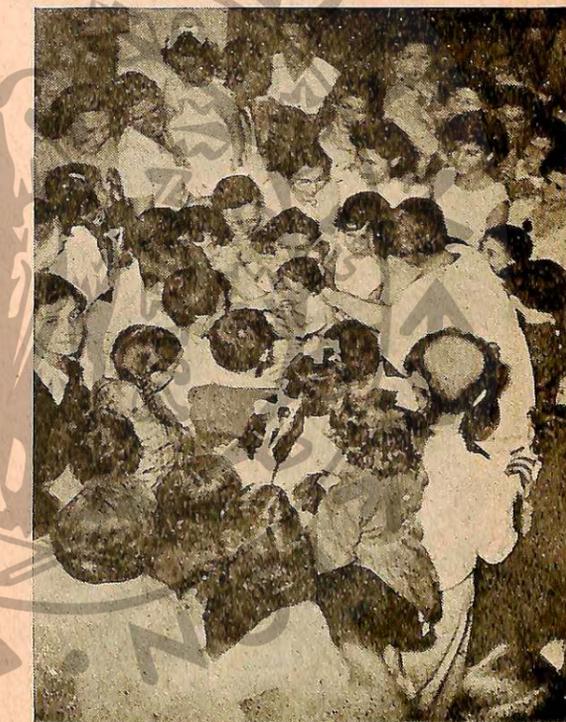
ώνομάσθη Θεολόγος. Ήτο άφθαστος μύστης της έλληνοχριστιανικής σοφίας. Έσώσε τον Όρθοδοξίαν από τον κίνδυνον του Άρειανισμού και όταν έτελείωσε την άποστολήν του παρητήθη από Πατριάρχης Κωνσταντινουπόλεως και άπεσύρθη εις την έρημον ώσαν ένας άπλους άσκητής.

Ο τρίτος Ίεράρχης, ο Ίωάννης ο Χρυσόστομος, ο υιός της Άνθούσης, ήτο έπίσης ο λαμπρότερος των χριστιανών ρητόρων. Από την πολυάνθρωπον Άντιόχειαν καλείται και αναβαίνει εις τον πατριαρχικόν θρόνον της βασιλεύσεως των Πόλεων. Έκει από τον άμβωνα της Άγίας Σοφίας μαστιγώνει την κακίαν, στηλιτεύει την ύποκρισίαν, μάχεται με άκατανίκητον πάθος δια τον θρίαμβον του δικαίου, συγκινεί με την ειλικρίνειάν του, σαγηνεύει με την λεπτότητα των αισθημάτων του και την άρμονίαν της έκφράσεως.

Αυτοί είναι οι τρεις μεγάλοι Ίεράρχαι. Ο χριστιανικός κόσμος τους θαυμάζει, διότι ήσαν μεγάλοι φιλόανθρωποι και ακίνητοι στυλοί της Όρθοδοξίας. Ο έλληνισμός τους έξυμνει και τους ευγνωμονεί. Και ή χριστιανική άνθραπότης κατὰ τους σημερινούς χαλεπούς καιρούς του χάους και του διχασμού θα ίκανοποιήση τον αιώνιον πόθον της ψυχής και θα επανεύρη τον Παράδεισον της γαλήνης και της ευτυχίας παραδειματιζόμενη από τον άσπιλον βίον και το ένδοξον έργον των τριών Μεγάλων Ίεραρχών Βασίλειου του Μεγάλου, Γρηγορίου του Θεολόγου και Ίωάννου του Χρυσόστομου.

Ε.Σ.Ν. Ίδιωτικού Σχολείου Βαρβέρη - Κωνσταντινίδου Παγκρατίου Αθηνών βαφτίζουν ένα άπορο παιδάκι της ένορίας των.

Juniors of Varveri - Costantinidou Private School Athens Christenig a poor child.

Η ΔΑΦΝΗ

ΓΛ. ΠΡΩΤΟΠΑΠΠΑ

Κάποτε η Μητέρα Γη, η μεγάλη θεά, που χρόνια ολόκληρα έφερε στον κόσμο διάφορες νύμφες τών δασών, έφερε στη ζωή και μια μικρόσωμη, μελαχροινή νύμφη, που την ώνόμασαν Δάφνη.

Η Δάφνη ήταν η πιο σοβαρή και η πιο άμιλλη απ' όλες τις νύμφες. Της άρεσε να ζή απομονωμένη και βυθισμένη πάντοτε στους στοχασμούς της. Τα παιχνίδια και τα κυνήγια με τις συνομηλικές της, τὸ κολύμπι μέσα στὸ διάφανο νερό τῆς λίμνης, τὰ βραδυνὰ τραγούδια στὶς ὄχθες τῶν πηγῶν, ὅλα ἐκείνα, πού εὐχαριστοῦσαν τόσο πολὺ τις ἄλλες νύμφες, στὴ Δάφνη φαίνονταν μάταια κι ἀδιάφορα. Ἡ Δάφνη ζούσε με τὸν ἑαυτὸ της.

Συχνὰ στεκόταν σκεπτική ὡρες ολόκληρες καὶ κοιτάζοντας τὰ σύννεφα τοῦ πατέρα της οὐρανοῦ, πού ἄλλοτε ἔφευγαν κνηνημένα ἀπὸ τὸν ἄνεμο κι ἄλλοτε ἔμοιαζαν με μικρὰ κάτασπρα φτερά, πού χάνονταν ἀνάμεσα ἀπὸ τις κορυφές τῶν δένδρων, συλλογιζόταν τὴ μοῖρα τοῦ κόσμου καὶ τῶν ἀνθρώπων. Πόσο περίεργη τῆς φαίνονταν ἀλήθεια ἡ ζωὴ καὶ πόσο παράξενοι οἱ ἄνθρωποι...

Καὶ περνοῦσε ἔτσι, μέσα σὲ μοναξιά τὸν καιρὸ της ἡ μικρὴ νύμφη, βυθισμένη στους συλλογισμούς της.

Κάποια μέρα ὅμως ἤλθε νὰ διακόψῃ τὴ γαλήνη τῆς Δάφνης ἕνας εἰρωνικός, μακρινὸς θορύβος, πού ὅλο καὶ πλησίαζε. Φαίνεται ὅτι κνηγὸι θὰ εἶχαν ἔλθει νὰ κνηγήσουν σ' αὐτὸ τὸ ἀπομακρυσμένο μέρος τοῦ δάσους. Καὶ θὰ ἦταν πολλοὶ μαζί καὶ ἀσφαλῶς θὰ προχωροῦσαν γρήγορα, γιατί πρὶν προφθάσῃ καλὰ - καλὰ νὰ σηκωθῇ ἀπὸ τὴ θέσι της ἔκουσε κοντὰ της φωνές δυνατές. Τότε ἡ Δάφνη ἄρχισε νὰ προχωρῇ βιαστικά ἀπὸ ἕνα μουσικὸ μονοπάτι τοῦ δάσους, θέλοντας ν' ἀποφύγῃ τοὺς κνηγούς.

Ἀλλοίμονο ὅμως!... Δὲν εἶχε προφθάσει νὰ κνη μερικὰ βήματα, ὅταν ἄκουσε θόρυβο πίσω της καὶ γυρίζοντας τὸ κεφάλι εἶδε ἐπὶ κεφαλῆς μιᾶς μεγάλης συντροφιάς

ΔΕΚΑ ΚΑΝΟΝΕΣ ΖΩΗΣ

ὑπὸ Willard E. Givens

1. Πρόσεχε πολὺ τὰ λόγια σου. Λέγε πάντοτε ὀλιγό- τερα ἀπὸ ὅσα σοῦ ἔρχονται στὸ νοῦ.

2. Μὴ δίνης εὐκόλα ὑποσχέσεις, ἀλλὰ ὅταν δώσης κράτησε τὸ λόγο σου, ὅσο καὶ ἂν πρόκειται νὰ σοῦ κο- στίσῃ αὐτό.

3. Μὴν ἀφίνης εὐκαιρία πού νὰ μὴν εἴπῃς ἕνα καλὸ καὶ ἐνθαρρυντικὸ λόγο. Νὰ ἐπαινῆς τὸ καλὸ ἔργο, ὅταν γίνεται, ἀδιάφορο ποιὸς τὸ ἔκαμε.

4. Δεῖχνε ἐνδιαφέρον γιὰ τοὺς συνανθρώπους σου, ἐν- διαφέρον γιὰ τις ἐπιδιώξεις τους, γιὰ τὴν εὐτυχία τους, γιὰ τὸ σπιτί τους, γιὰ τις οἰκογένειές τους. Νὰ χαίρεσαι μετὰ τοὺς χαρούμενους καὶ νὰ λυπᾶσαι μετὰ τοὺς θλιμμένους. Κάμε κάθε ἄνθρωπο, πού συναντᾶς, ὅσο ταπεινὸς καὶ ἂν εἶναι, νὰ αἰσθάνεται πὼς τὸν θεωρεῖς γιὰ πρόσωπο ση- μαντικὸ.

5. Νὰ φαίνεσαι πάντοτε χαρούμενος. Κρύβε τὸν πόνο σου, τις στενοχώριες σου, τις ἀποτυχίες σου μετὰ τὸ χαμό- γελο στὰ χεῖλιά.

6. Δίνε προσοχὴ σὲ ὅλες τις συζητήσεις. Νὰ συζητῆς χωρὶς νὰ φιλονεικῆς. Εἶναι δείγμα ἀνωτερότητος μολο- νότι διαφωνεῖς ἐν τούτοις νὰ διατηρῆς φιλικές σχέσεις.

7. Ἄφινε τὰ προτερήματά σου, ἂν ἔχῃς, νὰ ὀμιλοῦν μόνον τους καὶ ἀπόφευγε νὰ συζητῆς γιὰ τὰ ἐλαττώματα τῶν ἄλλων. Ἀπόφευγε τὴν κακογλωσσιά. Ἐχε κανόνα τῆς ζωῆς σου νὰ μὴ λέγῃς τίποτε γιὰ τοὺς ἄλλους, ἂν δὲν εἶναι καλὸ.

8. Νὰ σέβεσαι τὸ φιλότιμο τῶν ἄλλων. Ἐξυπνάδες εἰς βάρος τῶν συνανθρώπων σου δὲν πρέπει νὰ γίνονται καὶ μπορεῖ νὰ τοὺς κάμουν κακὸ, ἐνῶ δὲν εἶναι τέτοια ἡ πρόθεσίς σου.

9. Μὴ σοῦ κακοφαίνονται παρατηρήσεις κακοαναθρεμ- μένων προσώπων εἰς θάρος σου. Νὰ εἶναι τέτοια ἡ ζωὴ σου ὥστε νὰ μὴν τις πιστεῦῃ ὁ κόσμος.

10. Μὴν ἀνυπομονῆς νὰ ἀναγνωρισθοῦν τὰ δίκαιά σου. Ὅταν κἀνης σωστὰ τὴ δουλειά σου, ἂν εἶσαι ὑπομονετι- κός, ἂν ἔχῃς καλὴ καρδιά, ἂν δὲν εἶσαι φίλαυτος, θὰ κερ- δίσῃς τὴν ὑπόληψι τῆς κοινωνίας καὶ θὰ εὕρῃς τὴν ἀντα- μοιβή σου.

(ἀπὸ τὸ περιοδ. τοῦ Ἄμερ. Ἐο. Στ. Νεότητος)

ἀπὸ θεοῦ, τὸν θεὸ Ἀπόλλωνα, ὠ- πλισμένο μετὰ τὸ τόξο καὶ τὴ φαρέτρα του νὰ τρέχῃ πίσω της φοβερίζον- τας.

Γεμάτη φόβο ἡ Δάφνη, ἄρχισε νὰ τρέχῃ μ' ὅλη της τὴ δύναμι. Ἄλλὰ ὁ θεὸς ἔτρεχε πρὶν γρήγο- ρα ἀπὸ τὴ μικρὴ νύμφη καὶ σὲ λί- γο τὴν ἔφθασε. Τότε ἡ Δάφνη, χῶ- θηκε πίσω ἀπὸ ἕνα βράχο παρακα- λώντας μ' ὅλη της τὴν ψυχὴ τὴ μη- τέρα της Γῆ νὰ τὴν σώσῃ. Κι ἐκείνη, ἄνοιξε ἀμέσως τὴν ἀγκαλιά της κι ἔχωσε μέσα στὰ σπλάχνα της τὴν ἡσυχὴ καὶ καλὴ κόρη.

Ὅταν ὁ Ἀπόλλων ἄπλωσε τὸ χέ- ρι του πίσω ἀπ' τὸ βράχο γιὰ ν' ἀρπάξῃ τὴ Δάφνη, δὲν βρῆκε κα- νένα. Ἡ μικρὴ νύμφη εἶχε χαθῆ μέ- σα στὴ Γῆ.

Κάθισε ἀπελπισμένος τότε ἐπά- νω στὸ βράχο ὁ θεὸς καὶ μετανοίω-

μένος γιὰ τὴν κακὴ του σκέψι ζήτη- σε συγχώρησι ἀπὸ τὴ μητέρα της, τὴ Γῆ κι ἀπὸ τὸν Οὐρανὸ, τὸν πατέ- ρα της.

Ἡ εἰλικρινὴς του μετάνοια συ- νεκίνησαν τὴ θεὰ Γῆ. Κι ἀμέσως στὴ θέσι, πού εἶχε χαθῆ ἡ Δά- φνη, φύτεψε ξαφνικά ἕνα κατα- πράσινο δένδρακι μετὰ σκούρα πρά- σινα ἀπαλὰ φύλλα καὶ μικρὰ χαριτωμένα ἄνθη. Ἦταν ἡ Ἰ- δία ἡ Νύμφη, πού ἡ Γῆ τὴν εἶχε με- ταβάλλει σὲ δένδρο. Τότε ὁ Ἀπόλ- λων ἔκοψε ἕνα κλαδί ἀπὸ τὸ κατα- πράσινο δέντρο, τὸκανε στεφάνι καὶ τὸ φόρεσε στὸ κεφάλι του. Κι ἀπὸ ἐκείνη τὴν ἡμέρα ὁ ξανθὸς θεὸς, ἐ- πειδὴ κρατοῦσε πάντοτε στὸ χέρι του ἕνα κλαδί δάφνης, ἢ φοροῦσε ἕ- να στεφάνι ἀπὸ τὰ φύλλα της, ὠ-

(Συνέχεια εἰς σελ. 14)

ΓΡΑΜΜΟΣ τὸ Ἀρβυλικὸ Βουνό

ΠΕΤΡΟΥ Π. ΚΑΛΟΝΑΡΟΥ

Ἐνα σημαντικό τμήμα τῶν συνό- ρων μεταξύ Ἑλλάδος καὶ Ἀλβα- νίας ἀποτελεῖ, μετὰ τις κορυφογραμ- μές του, ὁ Γράμμος, τὸ ἱστορικὸ βουνό, ὅπου ἐδοξάσθησαν τὰ ἑλλη- νικά ὄπλα κατὰ τὸν πόλεμο τοῦ 1940 ἐναντίον τοῦ Ἰταλικοῦ Φασι- σμοῦ καὶ ἀργότερα κατὰ τοῦ Συμ- μοριτισμοῦ τὸ 1947—49. Στὴν πραγματικότητα ὁ Γράμμος δὲν εἶ- ναι παρὰ ἕνα παρακλάδι τῆς Πίν- δου, ἀποτελεῖ ὅμως βουνὸ ξεχωρι- στό, πού ἀρχίζει 15 χιλιόμετρα νο- τιώτερα τῆς Κορυτσᾶς καὶ τοῦ ἐν- δόξου βουνοῦ Μόροβας καὶ κατηφο- ρίζει πρὸς τὰ νότια, φθάνοντας κοντὰ στὴν Κόνιτσα. Ἐχει ὅμως καὶ ὁ Γράμμος τὰ δικά του παρακλά- δια στὰ ΒΑ. καὶ φθάνουν καὶ αὐ- τὰ ἀρκετὰ κοντὰ στὴν Καστοριά. Ἄλλὰ ὁ ἀποχωρισμὸς τοῦ Γράμμου ἀπ' τὴν καθαυτὴ Πίνδο γίνεται κον- τὰ στὸ χωριὸ Γράμμος, πού βρί- σκεται στὰ ὄρια, μεταξύ Μακεδο- νίας καὶ Ἠπείρου. Στὸ μέρος αὐτὸ ὑψώνεται καὶ τὸ Βόιον ὄρος, πού κατηφορίζει πρὸς τὰ ΝΑ. καὶ ἀγ- καλιάζει τὰ ἱστορικὰ χωριά Μυρο- βλήτης, Πευκόφυτον καὶ Ἐπταχώρι, τὰ ὁποῖα βρίσκονται μετὰ τὸ Βοῖον ὄρος καὶ Πίνδου. Ἡ Πίνδος κατηφορίζει πρὸς τὰ ΝΑ., ἐνῶ ὁ Γράμμος ἀκολουθεῖ τὴν ἀντίθετη δι- εθύνσι πρὸς τὰ ΝΔ. Λίγο παρακά- τω πρὸς τὰ ΝΑ., τοῦ Γράμμου εἶναι καὶ τὸ βουνὸ Σμόλικας καὶ ἀνάμεσα Γράμμου καὶ Σμόλικας εἶναι μιὰ λε- κάνη, ὅπου φωλιάζουν ἀρκετὰ χω- ριά, ἢ Βούρμπιανη, ἢ Φοῦρκα, τὸ Κεράσοβο καὶ ἄλλα. Πρὶν κάτω, στὴν Νότια ἄκρα τοῦ Γράμμου καὶ στοὺς

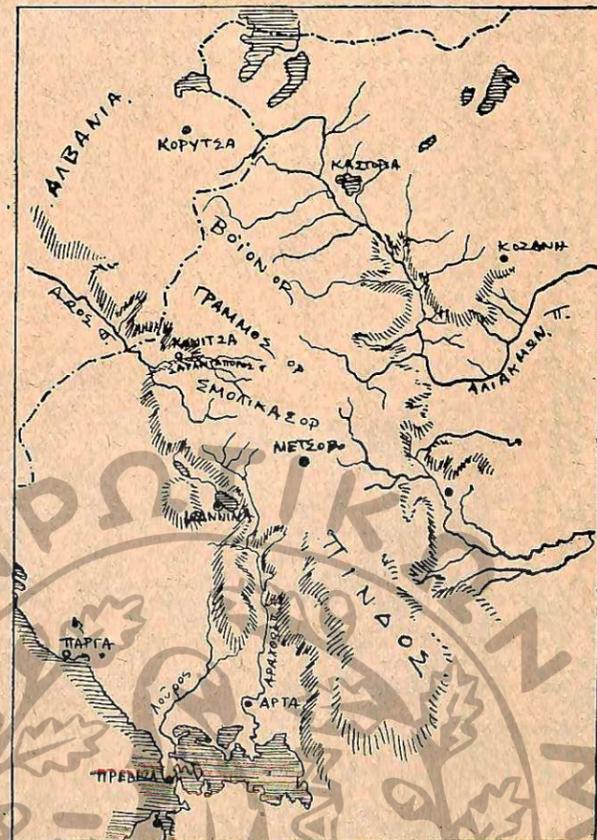
πρόποδες τοῦ Σμόλικα καὶ τοῦ Πα- πύγγου εἶναι ἡ Κόνιτσα, ἡ ἠρωικὴ ὅσο καὶ ἱστορικὴ. Τὴ λεκάνη μεταξύ Σμόλικα καὶ Γράμμου διασχίζει ὁ παραπόταμος Σαραντάπορος, πού οἱ πηγές του ἔχουν ἀρχὴ ἀπ' τὸ ὄρεστικὸν Ἄργος τῆς Καστορίας καὶ πού χύνεται στὸν Ἄωον, πρὸς τὰ Δ. τῆς Κόνιτσης.

Γιὰ τὸν Γράμμο εἶ- ναι τόσο πτωχές οἱ ἀρχαῖες πληροφορί- ες, ὥστε δὲν ξέρομε καλὰ-καλὰ ἂν αὐτὸ ἦ- ταν τὸ ὄνομά του ἢ ἂν αὐτὸς ἦταν τὸ Βόιον ὄρος καὶ ὄχι τὸ ἄλλο, πού ἀναφέ- ραμε παραπάνω καὶ πού ὀνομάζεται ἔ- τσι σήμερα. Ἐκεῖνο πού γνωρίζομε μετὰ βεβαιότητα εἶναι ὅτι στοὶ μέρη αὐτὰ κα- τοικοῦσαν οἱ ἀρχαῖοι Ἀτιντάνες, φυλὴ γνή- σια Ἑλληνικὴ τῆς Ἠ- πείρου, οὗ τὴν ἀνα- φέρουν οἱ ἀρχαῖοι γε- ωγράφοι καὶ ἱστορι- κοί, ἐκθειάζοντας τὴ γενναιοτήτά της καὶ τὰ ἀγνὰ ἦθη της. Πα- ρόμοια ἦθη καὶ ἔθι- μα ἔχουν καὶ οἱ ση- μερινοὶ κάτοικοι τῆς περιοχῆς αὐτῆς καὶ οἱ νεώτεροι ἱστορικοὶ καὶ λαογράφοι ἔχουν καταγίνει ἀρκετὰ μετὰ αὐτοῦ, καὶ μετὰ τὴν γλῶσσα τους καὶ τις περίεργες συνήθειές τους ἰσχυρὰ δὲ μετὰ τὴ Βούρμπιανη, πού βρίσκεται στοὺς πρό- ποδας τοῦ Γράμμου.

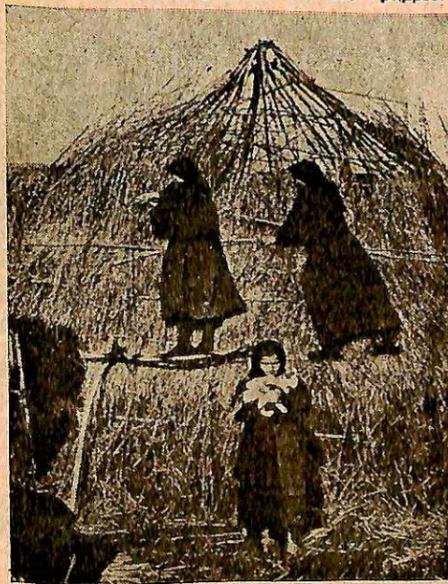
Γιὰ νὰ φθάσῃ ἕως τὰ μέρη αὐτὰ ὁ τα- ξιδιώτης, πρέπει νὰ εἶναι ὀρειβάτης καὶ νὰ μὴ φοβάται τις κακοτοπιές, πού εἶναι ἐδῶ πολλές καὶ φοβερές.

Πολλοὶ ἀπὸ τοὺς ὀρειβάτες ἐξεκι- νοῦν ἀπὸ τὴν Καστοριά καὶ ἀπ' ἐ- κεί φθάνουν στὸ χωριὸ Γράμμος, πού εἶναι ξεχασμένο ἀνάμεσα στὸ ὀμώνυμο βουνό, μετὰ τὸ οὐρανοῦ καὶ γῆς. Στὰ μέρη αὐτὰ τὰ δάση εἶναι ἀτελείωτα καὶ πυκνά. Τρομάζει ὁ ἄμαθος ἐπισκέπτης, μαθαίνοντας ὅ- τι ἐκεῖ φωλιάζουν ὄλων τῶν εἰδῶν τ' ἀγρίμια, κουνάδια, ἀγριοκάτσι- κα, λύκοι καὶ ἀρκούδες. Πολ-

λὲς ἀπὸ τις ἀρκούδες αὐτὲς τις ἐπιαναν ἐδῶ μικρές, τώρα ὅμως φαί- νεται πὼς ἔχουν ἐξαφανισθῆ σχεδὸν ὁλότελα, ἀλλὰ στὴν πραγματικότη- τα τὰ πιὸ ἐπικίνδυνα εἶναι σήμερα τὰ ἄγρια τσοπανόσκυλα τοῦ Γράμ- μου, ἀληθινοὶ κέρβεροι ἐκεῖ ἐπάνω. Αὐτὰ τὰ διατηροῦν οἱ Σαρακατσα- ναῖοι καὶ οἱ ἄλλοι ποιμένες, πού ἔ- χουν τις ἐγκαταστάσεις τους στὸ

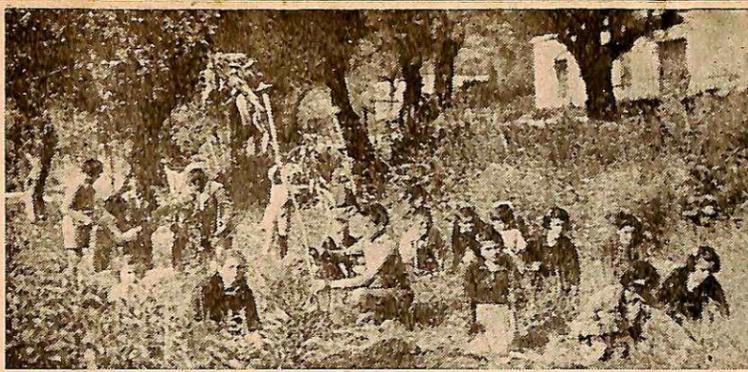

Καλύβα τῶν Σαρακατσαναίων τοῦ Γράμμου.

ΑΠΟ ΤΗΝ ΚΙΝΗΣΙΝ ΤΟΥ Ε.Ε.Σ.Ν.

Ε.Σ.Ν. Δημ. Σχολ. Μενίνης έξημερώνουν άγρια δένδρα.
Juniors of Elem School Menina grafting trees.

Οί Ε.Σ.Ν. του 8ου Δημ. Σχολ. 'Ηρακλείου έτοιμάζουν δέματα με σχολ. είδη διά τὸ υιοθετηθὲν ὑπ' αὐτῶν Σχ. 'Ανω Κρανοχωρίου, Καστοριάς.
The Juniors of 8th Elem. School Herakleion packing parcels for the Elem. School Cranochori, which they have adopted.

Ἡ 2α ομάδα τῶν 'Ερυθροσταυριτῶν τοῦ 'Ιδιωτ. Γυμνασίου «Μαραθῶν» Καπανδριτίου καθαρίζει τὴ βρῦσι τοῦ χωριοῦ ἀπὸ τὰ στάσιμα νερά.
The 2nd G.J.R.C. group of private secondary School «Marathon» in Capandriti draining stagnant waters.

Ε.Σ.Ν. Δημ. Σχολ. Κούλιας ('Ανω Καλεντινῆς) εἰς τὸν σχολ. κήπον.
Juniors of Elem. School Koulia in their school garden.

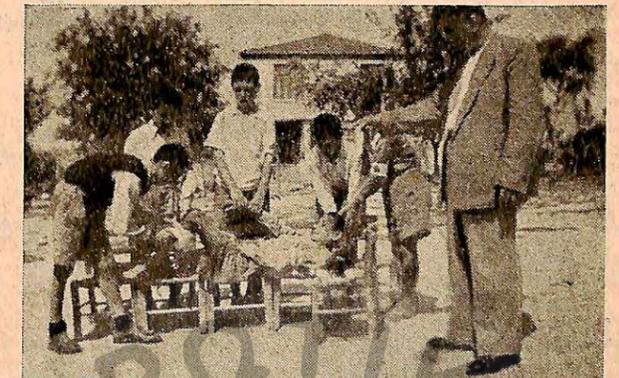
Ε.Σ.Ν. τοῦ Δημ. Σχολ. Παραποτάμου Θεσπρωτίας μεταφέρουν λίθους διά τὴν επέκτασιν τῆς ἐκκλησίας.
Juniors of Elem. School Parapotamos helping in the reconstruction of their church.

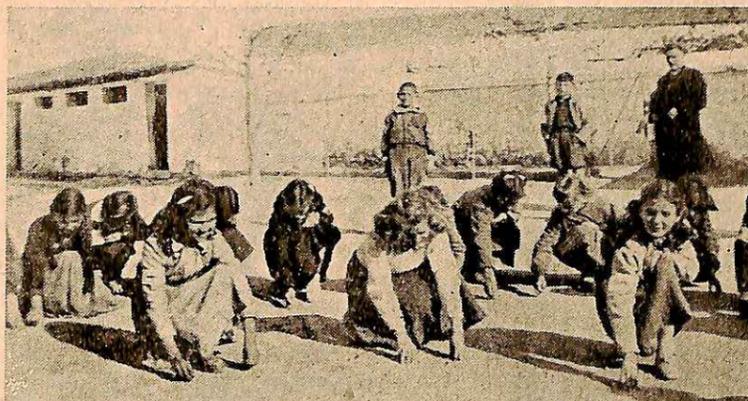
Ε.Σ.Ν. Δημ. Σχολ. 'Ιερομνήμης περιποιούνται μελισσῶν.
Juniors of Elem. School Yeromneme attending a bee-hive.

Ε.Σ.Ν. τοῦ Δημ. Σχολ. Ριόλου, Πατρῶν φυτεύουν δένδρα.
Juniors of Elem. School Rhiolon, Patras planting trees.

Ε.Σ.Ν. τοῦ Δημ. Σχολ. 'Ανω 'Αγιάνη Πιερίας παρέχουν τὰς πρώτας βοήθειας.
Juniors of Elem. School Ano Aiyani Pieria, rendering first aid.

Ε.Σ.Ν. τοῦ 4ου Δημ. Σχολ. 'Υμηττοῦ Ε'. Περ. 'Αθηνῶν καθαρίζουν τὴν αὐλήν.
Juniors girls of 4th Elem. School Hymetus, Athens cleaning their playground.

Ε.Σ.Ν. τοῦ Δημ. Σχολ. Μεγαλοβρύσου 'Αγιάς Λαρίσης περιποιούνται τὰ δένδρα τοῦ χωριοῦ.
Juniors of Elem School Megalovrisson Larissa looking after the trees of their village.

Οί Ε.Σ.Ν. τοῦ Δημ. Σχολ. Κ. Σιατίστης εἰς τὸν σχολ. κήπον.
The Juniors of Elem. School K. Siatista cultivating their school garden.

Ε.Σ.Ν. τοῦ Δημ. Σχολ. Οινόης, Νεστορίου ἀναβασάνουν τὴν περιοχὴν.
Juniors of Elem. School Anoe, Nestorion working for the reafforestation of their district

ΤΑ ΜΕΣΑ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑΣ ΚΑΙ ΑΜΥΝΗΣ ΤΩΝ ΖΩΩΝ Ο ΝΟΜΟΣ ΤΗΣ ΙΣΟΡΡΟΠΙΑΣ ΣΤΗ ΦΥΣΙ

ΠΑΝΟΥ ΓΡΙΣΠΟΥ

Μια παροιμία λέγει: «Ο φόβος φυλάει τα έρρημα». Ο φόβος είναι ένα συναίσθημα, που προστατεύει το έρρημο, μέσα στην απέραντη Φύσι, πλάσμα και δεν το αφήνει να κάμη πράξεις, που δεν τις έχει περάσει από τον έλεγχο της ή μακρικών χρήσις και παραδόσις. Το άγριμι στο βουνό, δεν έχει κανένα να το προφυλάξη με τις συμβουλές του, κανένα να το οδηγήση με την πείρά του. Δεν έχει κανένα να το εμποδίση να κάμη, ό τι του κατέβη στο κεφάλι. Γι' αυτό η Φύσις του έδωσε ένα πολύτιμο σύμβουλο και αúστηρο προστάτη: τον Φ ό β ο ν. Αúτος περιορίζει την ελευθερία των πράξεων κάθε ζώου.

Ο άνθρωπος, σαν πλάσμα της Φύσεως, έχει κι αυτός, από φυσικό του, το συναίσθημα του φόβου. Μά όσο μορφώνεται, όσο αναπτύσσεται πνευματικά, όσο πλουταίνει τις γνώσεις του, τόσο περισσότερο βγάζει από μέσα του το συναίσθημα του φόβου.

Τα ζώα όμως, που δεν έχουν μορφωσι, έχουν το φόβο για μέσο προστασίας τους κι ως ένα σημείο για όπλο άμυνας. Αυτή είναι η περίπτωση του λαγού. Ο λαγός είναι ένα από τα πιο φοβιτσιάρικα ζώα. Ο φόβος στο λαγό είναι το μόνο μέσον για τη σωτηρία της ζωής του. Μόνο στο φόβο του βασίζεται. Μπορούμε να πούμε πως ο λαγός άμύνεται έναντι των έχθρων του με τον φόβο. Ο φόβος δεν τον αφήνει να κοιμηθή βαθειά. Κοιμάται τόσο ανάλαφρα, που στον παραμικρό θόρυβο έμπναι, πετιέται όρθιος και τó βάζει στα πόδια. Γι' αυτό όποιος έχει ύπνον πολύ έλαφρόν, λέμε πως «λαγοκοιμάται». Μερικοί μάλιστα λέν πως ό λαγός κοιμάται

με άνοιχτά τα μάτια. Αυτό δεν είναι σωστό. Τό σωστό είναι ό τι ό άκακος λαγός, που δεν πειράζει ποτέ κανένα, έχει τόσους πολλούς έχθρους και διατρέχει κάθε στιγμή τόσους κινδύνους, που, ό κακόμοιρος, ζή σε μια άδιάκοπη λαχτάρα, γιατί δεν ξέρει ποτέ και από που θά τούρρη το κακό. Γι' αυτό και οι άρχαίοι πρόγονοί μας, έλεγαν για κείνους που ζούσαν με παντοτεινή άγωνία, πως ζούσαν ζωή λαγού (λαγώ βίον ζήν).

Τ. ΑΓΡΑ

Η ΒΑΡΥΧΕΙΜΩΝΙΑ

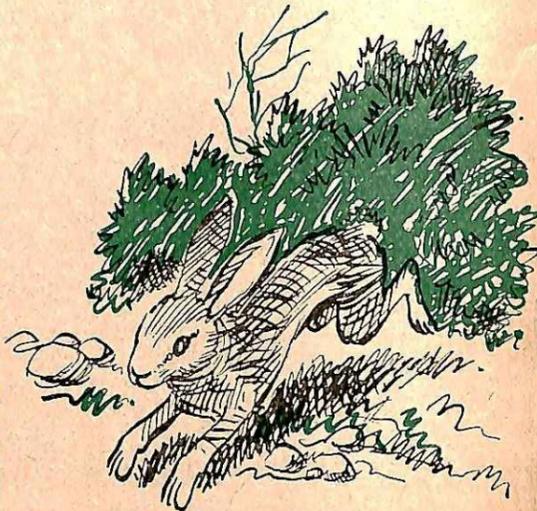
Η μαύρη ή βαρυχειμωνιά χαμήλωσε και βρέχει και γέρνει, χούφταλο, ή σκεπή στη γής, και δεν άντέχει.

και γέρνει, χούφταλο, ό παππούς που μελετά όλοένα και μνημονεύει τα παλιά, παλιά του πεθαμένα.

Γύρω άπ' τα μαύρα κούτσουρα της έρημιάς, μ' άγώνα, τα ρείκια σέρνουν το χορό που τονέ λέν χειμώνια.

Κι ή μυγαλίτσα, ή μυγαλιά στο μάκρος, που κρώνει —φοδάμαι, πως θά βροδιαστή μέσα στον κάμπο μόνη;

Για να τα βγάλη πέρα με τους άμετρους έχθρους του, ό λαγός, δεν έχει άλλο μέσο παρα το φόβο. Ο φόβος τον φυλάει. Στο τέλος όμως την παθαίνει, γιατί ό φόβος δεν είναι μέσο άμύνης άποτελεσματικό. Για να περισώση, λοιπόν τουλάχιστο, τη γενιά του, αντίτάσσει στην πολλή φθορά του το μεγάλο του γεννοδόλημα. Η λαγίνα γεννάει κάθε χρόνο, 4—5 φορές, από 3—4 μικρά, κάθε φορά. Τα μικρά σε 7—8 μήνες είναι εις θέσει να πολλαπλασιάζονται. Ωστε κάθε λαγίνα φέρνει στον κόσμο 12—20 λαγουδάκια το χρόνο και αυτά άν ζήσουν και γίνουν ώριμα για άναπαγωγή και άν υποθέσωμε πως είναι τα μισά θηλυκά, μπορούν να μάς δώσουν 50—60 παιδιά, που μαζί με τα μητρικά, μπορούν να φθάσουν τα 70 κεφάλια άπάνω στο χρόνο. Αυτό όμως δεν συμβαίνει, γιατί ή Φύσις, που επιδιώκει την ίσορροπία μέσα στο ζωικό και στο φυτικό βασίλειο, δεν το επιτρέπει. Η Φύσις έχει πολλαπλασιάζει τους έχθρους του λαγού σε τέτοιο σημείο, ώστε ό Νόμος της ίσορροπίας να μετριάξη τον κίνδυνο υπερπληθυσμού. Η πολυγονία, λοιπόν, είναι ένα μέσο, που ή Φύσις αντιπροβάλλει στους πολλούς έχθρους, που καταδιώκουν ένα είδος, και το μεγάλο πλήθος έχθρων, είναι ένα μέ-

σον έναντιόν του κινδύνου υπερπληθυσμού. Τελικό άποτέλεσμα της λειτουργίας αυτού του νόμου της ίσορροπίας, είναι ό τι κάθε ζωικό ή φυτικό είδος, ούτε υπερπληθαίνει, ούτε εξαφανίζεται.

Μόνο ό άνθρωπος κατορθώνει με τη βοήθεια της γνώσεως να καταναλώσει όλους τους έχθρους του, που επιβουλεύονται τη ζωή του και γι' αυτό ή Άνθρωπότης όλο και πληθαίνει. Γιατί ό άνθρωπος έχει την εύλογία του Θεού που του είπε: «Αύξάνεσθε και πληθύνεσθε ως τα άστρα του ούρανού και ή άμμος της θαλάσσης και κατακυριεύσατε την Γήν». Έτσι ό Άνθρωπος αύξάνει δηλ. γίνεται μεγάλος σε σοφία, πληθαίνει σε αριθμό και ξαπλώνει παντού. Κατακυριεύει την Γήν από τον ένα Πόλο ως τον άλλο.

Η ΔΑΦΝΗ

(Συνέχεια από τη σελ. 10)

νομαζόταν Δαφναίος ή Δαφνηφόρος και ή Δάφνη έθεωρείτο το ιερό του σύμβολο.

Η Δάφνη, που ήταν το σύμβολο της νίκης στους άρχαίους χρόνους, έγινε το σύμβολο της νίκης και στους χρόνους του Χριστιανισμού.

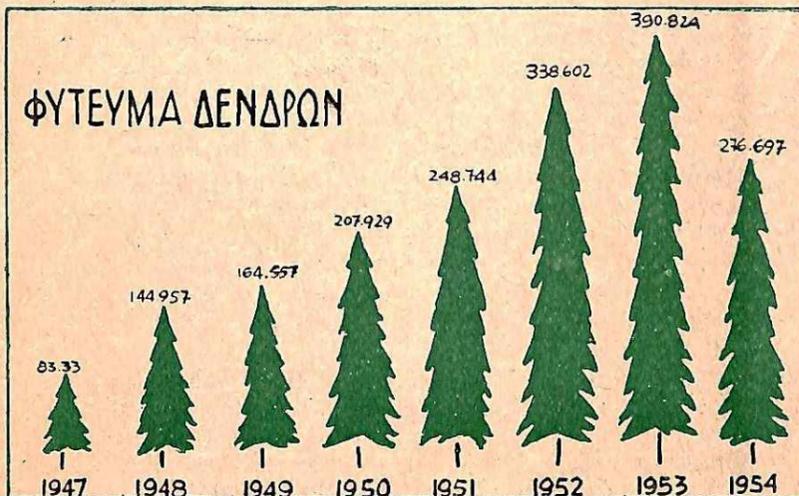
Οι άγιογράφοι παριστάνουν πολλές φορές τους Χριστιανούς μάρτυρας στεφανωμένους με φύλλα δάφνης. Γιατί όπως ό φοίνικας, έτσι και ή δάφνη συμβολίζει την άμάραντη δόξα της θρησκείας του Χριστού και χρησιμοποιήθηκε αντί για τον φοίνικα σε έορτές και σε διάφορες συμβολικές παραστάσεις στις Χριστιανικές χώρες, στις όποιες λείπει ή και σπανίζει δλότελα το εξωτικό αυτό φυτό. Έτσι γλυπτές άναπαραστάσεις της δάφνης και του φοίνικος, συναντώνται συχνά στους Χριστιανικούς τάφους και όχι άποκλειστικά σε άλλων Χριστιανών.

Για τον ίδιο λόγο γίνεται χρήσις κλαδιών δάφνης και την Κυριακή των Βαΐων εις άνάμνησιν της θριαμβευτικής εισόδου του Στήηρος εις τα Ίεροσόλυμα.

ΓΛ. ΠΡΩΤΟΠΑΠΑ

Η μάχη για το πράσινο ωρέσει να κερδηθῆ

Εύνημά μας: ούλε σσιδαμῆ Έλληνικῆς γῆς χωρίς πράσινο

Η Νίκη, στον έθνικό αυτόν τομέα της άνασυγκροτήσεως, να είναι πλήρης.

ΣΑΝ ΠΑΡΑΜΥΘΙ

Ο Βασιληῆς τῶν Κηπουρῶν

Σ' ένα μικρό άγροκόπημα της Νέας Άγγλίας τών Ήνωμένων Πολιτειών γεννήθηκε πρό έκατό έτών από πτωχούς γονείς ό Λούθηρος Μπέρμπανκ. Η μοίρα δεν του χάρισε ούτε χρήματα, ούτε καλή υγεία. Δεν έμαθε πολλά γράμματα, ούτε βρήκε από πουθενά καμμιάν ύποστήριξη. Οι φιλοδοξίες του στην άρχή δεν ξεπερνούσαν την προσπάθεια να εξασφαλίση μιάν άνεκτη διαβίωσι. Πρώτα έδούλεψε σ' ένα εργοστάσιο κατασκευής άρότρων για μισό δολλάριο την ήμέρα κι έπειτα καλλιτέρεψε τη θέση του πιάνοντας δουλειά σ' ένα έπιπλοποιείο.

Στα είκοσι έξι του χρόνια έπαθε ήλιασι και κόντεψε να πεθάνη. Άρρωστος, φτωχός και χωρίς γνωριμίες έπήγε στην Καλλιφόρνια. Δεν είχε έπάγγελμα. Δεν είχε έπιδειξιότητα σε τίποτε. Ήταν ένας άπλος άνειδίκευτος άγροτοεργάτης. Δεν εύρισκε δουλειά και περιορίστηκε, για να μην πεθάνη της πείνας, να καθαρίζη όρνιθώνες. Έπί τέλους έπιασε δουλειά σ' ένα φυτοκομείο, αλλά ό μισθός του ήταν τόσο μικρός, ώστε άναγκάστηκε να κοιμάται στο θερμκήπιου. Φυσικά άρρώστησε και λίγο έλειψε πάλι να πεθάνη. Έγλυτωσε από την καλωσύνη μιῆς γυναίκουλας, που του πήγαινε για μερικές έβδομάδες κάθε ήμέρα λίγο γάλα.

Μόλις έγινε καλά έπιασε καλύτερη δουλειά. Οικονομούσε ό,τι μπορούσε από το μισθό του και έ-

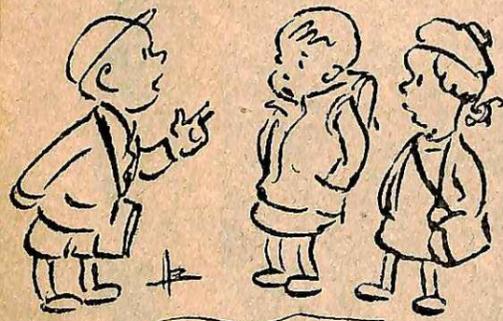
καμε ένα φυτοκομείο δικό του. Και τότε του παρουσιάθηκε ή πρώτη εύκαιρία να φανούν οι ικανότητές του. Κάποιος δενδροκόμος έζήτησε, προσφέροντας καλή τιμή, 20.000 μικρές δαμασκηνίες, με τον όρο να του παραδοθούν μέσα σε δέκα μήνες. Όλοι οι φυτοκόμοι είπαν πως αυτό ήταν άδύνατο να γίνη. Κανείς δεν άνελάμβανε. Άνάλαβε ό Λούθηρος Μπέρμπανκ. Παράδωσε 19.025 μικρές δαμασκηνίες σε έξι μήνες. Τό κατορθωμα αυτό του εξασφάλισε χρήματα αλλά και τη φήμη πως ήταν ό ικανότερος φυτοκόμος της Καλλιφόρνιας.

Ο οργανισμός του ήταν πάντοτε άσθετικός. Οι γιατροί του είχαν ειπεί κάποτε πως δεν είχε ζωή περισσότερο από μερικούς μήνες. Έκείνος χαμογέλασε και έδούλεψε δέκα έως δεκαπέντε ώρες την ήμέρα πλέον από σαράντα χρόνια. Δεν έπίστευε, όπως έλεγε, στη μοίρα. Τό μυστικό της έπιτυχίας είναι προπάντων σκληρή δουλειά και έπιμονή. Έπέτυχε την παραγωγή νέων ποικιλιών στα δαμασκηνια, στα μήλα, στα ροδάκινα και στα καρύδια, σ' όλα τα σπορικά και τα λαχανικά. Είχε μαγευθή με τα φυτά και με τις δυνατότητες βελτιώσεώς τους. Άγαπούσε να παίρνη ένα σπόρο ή ένα κοινό μικρό φυτό και να τό άνεβάξη σε μιάν άνώτερη μορφή. Έπέβαλε στη Φύσι ένα γρηγορότερο ρυθμό εξέλιξεως. Έμαθε τα ρόδα και τους κάκτους να με-

γαλώνουν χωρίς άγκάθια. Έμαθε τις πατάτες να γίνονται μεγαλύτερες. Έμαθε πολλά φρούτα να παράγονται χωρίς κοκκούτσια. Έφήρμοσε στην κηπουρική Έπιστημονική Οργάνωσι με άποτελέσματα, που έκαμαν καταπληξι στον κόσμο.

Δεν έταξίδεψε ποτέ, γιατί δεν του έμενε καιρός. Σοφοί έπιστήμονες έταξίδεμαν για να τον συναντήσουν στη Σάντα Ρόζα της Καλλιφόρνιας. Ονομάστηκε, παράλληλα με τους άλλους βασιλιάδες, χωρίς θρόνο και στέμμα, της δημοκρατικής Άμερικής, ό βασιλιάς τών κηπουρῶν. Άρχισε τη ζωή του μέσα στη φτώχεια και την άρρώστεια και άνέβηκε στην κορυφή της φήμης και του πλούτου και της προσφοράς έθνικῶν και κοινωνικῶν υπηρεσιῶν. Και κανείς δεν τον έβόηθησε εκτός από μιῆ φτωχή γυναίκουλα που του έδωσε λίγα ποτήρια γάλα έν δνόματι του Ίησού Χριστού.

ΕΡΑΝΙΣΤΗΣ

—Έγώ λοιπόν δε θέλω να κερδισω τη δραχμή, που βάζει ή μαμά μου μέσ' στην πῆτα.

—Γιατί καλέ;

—Γιατί άμα δώ πως δε την κέρδισα, θά βάλω τα κλάματα—δπως κάθε χρόνο—και τότε ό μπαμπάς θά μου δώση δυό δραχμές!

Ἡ μικρὴ Βασιλοπούλα καὶ οἱ κύκνοι

III

(Συνέχεια ἀπὸ τὸ προηγούμενο)

Ὅταν ἐξύπνησε, ὁ ἥλιος εἶχε ἀνεβῆ πιά στὸν οὐρανὸ καὶ ἡ μικρὴ μας Λίτσα ἔτρεξε σ' ἕνα ποταμάκι ἐκεῖ κοντὰ γιὰ νὰ πλυθῆ. Μὰ μόλις ἔσκυψε κι ἀντίκρουσε τὸ πρόσωπό της μέσα στὸ νερό, ἔμπηξε μιὰ φωνὴ ἀπὸ τὸν τρόμο της :

— Ἐγὼ εἶμαι αὐτὴ ! πῶς ἔγινα ἔτσι ! !

Μὰ γρήγορα πῆρε θάρρος, πλύθηκε καλά - καλά, ἔτριψε τὸ πρόσωπό της καὶ τὰ μαλλιά της ὅσο πιὸ δυνατὰ μπορούσε, κι ἔτσι ἅμα καὶ λίγο καθρεφτίστηκε πάλι στὸ νερό, ἤσυχασε καὶ χαμογέλασε εὐχαριστημένη. Γιατὶ εἶχε γίνε πάλι ὁμορφὴ σὰν πρῖν, ὀλοκάθαρη, χαριτωμένη, σωστὴ βασιλοπούλα !

Πεινούσε ὁμως, πεινούσε πολύ. Κι ἄραγε θὰ ἔβρισκε τίποτε νὰ φάη ; Ἀλλὰ τότε ἕνα πουλάκι τοῦ Καλοῦ Θεοῦ τῆς φώναξε ἀπάνω ἀπὸ ἕνα δέντρο :

— Τσίου, τσίου, ἔλα ἐδῶ, καλὸ κοριτσάκι.

Ἡ Λίτσα ἔτρεξε μὲ μιάς ἐκεῖ, καὶ εἶδε νὰ κρέμονται ἀπὸ τὸ δέντρο τόσο ὠραῖα μήλα, ὅσο ποτὲ δὲν εἶχε ξαναδεῖ. Καὶ κάθισε στὴ σιὰ τοῦ δέντρου κι ἔφαγε ὅσα εἶχε ὄρεξι.

Ξάφνου ἄκουσε πίσω της βήματα. Κι ἀνάμεσα ἀπὸ τὰ κλαριά εἶδε μιὰ γερόντισσα πού περνοῦσε φορτωμένη ξύλα. Νὰ τὴ ρωτήσω γιὰ τ' ἀδελφία μου, σκέφθηκε ἀμέσως. Καὶ πλησιάζοντάς την τῆς λέει :

— Πές μου, καλὴ γερόντισσα, μήπως εἶδες αὐτὲς τὶς μέρες ἔντεκα βασιλοπούλα :

— Ὅχι παιδί μου, τῆς ἀποκρίθηκε ἡ γρηά. Χθὲς ὁμως εἶδα ἔντεκα κύκνους, πού ἔλουζονταν στὴ λίμνη πού εἶναι ἐκεῖ κάτω.

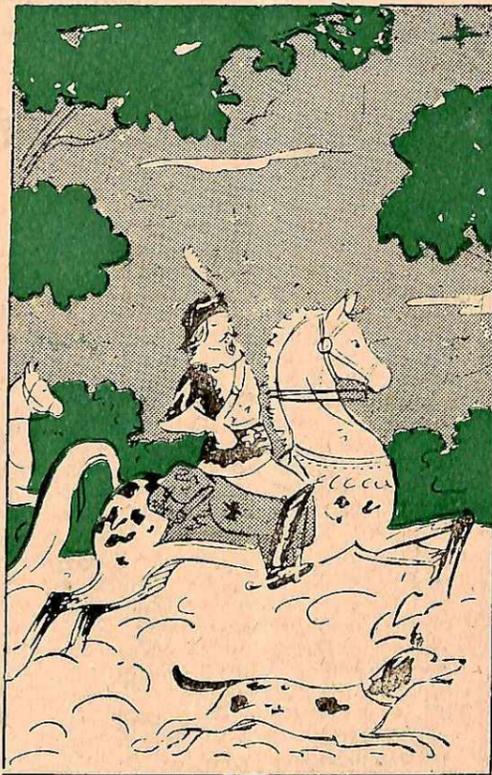
Ἡ Λίτσα ἔτρεξε γρήγορα πρὸς τὸ μέρος πού τῆς ἔδειξε ἡ γρηά, βρῆκε τὴ λίμνη, κοίταξε ὀλόγυρα, μὰ κύκνους δὲν εἶδε πουθενά.

— Ἀς καθίσω ἐδῶ, σκέφθηκε, κι ἴσως νὰ ξαναπεράσουν.

Ὁρες πολλὲς περιμένε. Καὶ λίγο πρῖν πέση ὁ ἥλιος, ἄκουσε ἀπὸ πάνω της φτερουγίσματα κι εἶδε ψηλά στὸν οὐρανὸ ἔντεκα πεντάμορφους κύκνους νὰ κατεβαίνουν σιγὰ σιγὰ στὴ λίμνη.

Ἡ Λίτσα τοὺς παρακολουθοῦσε κοιμημένη πίσω ἀπὸ ἕνα δέντρο. Οἱ κύκνοι κατέβηκαν, τίναξαν τὰ φτερά τους στὴν ὄχθη κι ἔκαναν τὸ λουτρό τους. Κι ὅταν ὁ ἥλιος ἔπεσε πίσω ἀπ' τὸ βουνό, ἔπεσαν ξαφνικὰ καὶ τὰ φτερά τῶν κύκνων, κ' ἡ Λίτσα εἶδε τώρα μπρὸς της ἔντεκα ὠραίους νέους ! τοὺς ἀδελφούς της !

— Ἐδῶ εἶμαι, τοὺς φώναξε καὶ χύθηκε στὴν ἀγκαλιά τους.

Τὸν βλέπει καβάλα στὸ ἄλογο.

Τὸ τί φιλιὰ καὶ ἀγκαλιάσματα ἔκαναν τότε κ' ἐκεῖνοι καὶ ἡ ἀδελφοῦλα τους καὶ πόσα δάκρυα ἔχυσαν ἀπὸ τὴ χαρὰ τους δὲ λέγεται ! Τέλος, ἅμα ἠσύχασαν λιγάκι, ὁ μεγαλύτερος τῆς εἶπε :

— Ἐμεῖς ἀπὸ τὸ μεσημέρι ὥσπου νὰ δύση ὁ ἥλιος εἴμαστε κύκνοι καὶ μόλις δύση γινόμαστε πάλι ἄνθρωποι. Αὐριο λοιπὸν τὸ μεσημέρι, πού θὰ γίνουμε πάλι κύκνοι καὶ πετώντας θὰ γυρίσωμε στὸ καλύβι μας, θὰ σὲ πάρωμε μαζί μας, ἀγαπημένη μας ἀδελφοῦλα, γιὰ νὰ μὴ χωρισθοῦμε πιά ποτέ.

— Ποτέ, ποτέ, φώναξαν ὅλοι μ' ἕνα στόμα.

— Ἄλλο πού δὲ θέλω κ' ἐγὼ, καλά μου ἀδελφία, εἶπε ἡ Λίτσα. Ἀλλὰ πῶς θὰ μὲ πάρετε μαζί, πού ἐγὼ δὲν ξέρω νὰ πετῶ ;

— Ἐνοια σου καὶ τὸ σκέφθηκα, ξαναεἶπε ὁ πρῶτος. Τὴ νύχτα θὰ ξαγρυπνήσωμε, γιὰ νὰ πλέξωμε ἕνα μεγάλο δίχτυ ἀπὸ χόρτα. Μέσα σ' αὐτὸ θὰ ξαπλωθῆς, ἐμεῖς οἱ ἔντεκα κύκνοι θὰ τὸ κρατοῦμε ὀλόγυρα καὶ πετώντας θὰ σὲ πᾶμε στὴν κατοικία μας. Κοιμήσου ὁμως τώρα, γιατί ἐσὺ εἶσαι μικρὴ καὶ δὲν πρέπει νὰ ξαγρυπνήσης.

Ἔτσι ἡ Λίτσα τρισευτυχισμένη ἔπεσε σ' ἕναν ὠραῖον ὕπνο. Ἐνῶ τ' ἀδελφία της ὅλη τὴ νύχτα δὲν ἔκλεισαν μάτι πλέκοντας τὸ δίχτυ.

Καὶ τὴν ἄλλη μέρα, πᾶνω στὸ μεσημέρι οἱ ἔντεκα ὠραῖοι κύκνοι, κρατώντας τὴν ἀνάμεσά τους, πετοῦσαν ἀπάνω ἀπὸ βουνὰ καὶ θάλασσες ! Πρῖν νυχτώση ἔφτασαν στὸ καλύβι τους, σὲ λίγο, ἔγιναν πάλι ἄνθρωποι, τραγοῦδησαν μαζί μὲ τὴ Λίτσα ὅλα τὰ παιδικὰ τραγουδάκια, πού τραγουδοῦσαν μαζί στὰ μικρά τους εὐτυχισμένα χρόνια, κι ἔπεσαν νὰ κοιμηθοῦν. Καὶ κοιμήθηκαν βαθιά, πολὺ βαθιά, γιατί ὕστερα ἀπ' τὸ ξενύχτι τῆς περασμένης νύχτας ἐνύσταζαν κι οἱ ἔντεκα πολύ.

Ἡ μικρὴ Λίτσα κοιμήθηκε κι αὐτὴ κατευχαριστημένη στὸ μαλακὸ κρεββατάκι, πού τῆς ἔστρωσαν τ' ἀδελφία της, ἀλλὰ ξύπνησε νῶρίς, πολὺ πρῖν βγῆ ὁ ἥλιος. Ἡ μεγάλη χαρὰ τὴν ἔκανε νὰ μὴν μπορῆ νὰ κοιμηθῆ περισσότερο. Πρόσεξε νὰ μὴν ξυπνήσῃ τὰ κουρασμένα βασιλοπούλα καὶ μόλις

ἔφεξε ἡ μέρα βγῆκε ἀπ' τὴν καλύβα καὶ κάθισε θαυμάζοντας τὴ φύση.

Μὰ ξάφνου ἀκούει ἀπὸ μακρὰ τρουμπέτες καὶ ποδοβολητὸ ἀλόγων. Κρῦβεται λοιπὸν καὶ σὲ λίγο βλέπει νὰ προβάλλῃ ἕνας πολυάριθμος ὄμιλος κυνηγῶν μὲ φανταχτερὰ στολῆς, ἴδιες μ' ἐκεῖνες πού φοροῦσαν οἱ φίλοι τοῦ πατέρα της, ὅταν τὸν ἀκολουθοῦσαν στὸ κυνήγι.

(Συνέχεια εἰς σελ. 18)

ΟΙ ΜΕΤΑΝΑΣΤΕΥΣΕΙΣ ΤΩΝ ΖΩΩΝ

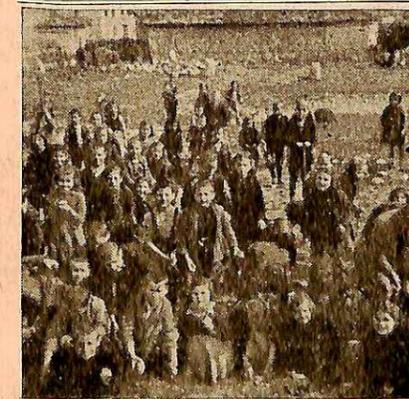
ΝΙΚ. Γ. ΔΗΜΗΤΡΟΚΑΛΛΗ

Εἶναι σὲ ὄλους μας γνωστὸ τὸ φαινόμενο τῆς ἀποδημίας τῶν πουλιῶν. Τὸ φαινόμενο ὁμως αὐτὸ τῆς ὁμαδικῆς ἀποδημίας σὲ ὠρισμένες ἐποχὲς δὲν παρατηρεῖται μονάχα στὸν κόσμον τῶν φτερωτῶν φίλων μας. Καὶ τὰ ἔντομα καὶ τὰ ψάρια καὶ τὰ θηλαστικὰ ἐπιχειροῦν πολὺ συχνὰ μακρινὰ ταξίδια.

Ἡ ἀλήθεια εἶναι ὅτι οἱ μεταναστεύσεις τῶν εἰδῶν αὐτῶν παρουσιάζουν ἀρκετὲς διαφορὲς ἀπὸ τὴν ἀποδημία τῶν πουλιῶν. Ἄλλοτε τὰ ὁμαδικὰ ταξίδια τῶν ζώων αὐτῶν δὲν παρουσιάζουν τὴν κανονικότητα τῆς ἀποδημίας τῶν πουλιῶν. Ἄλλοτε ἡ ὁμαδικὴ μετανάστευσις πρὸς μιὰ κατεύθυνσι δὲν ἀκολουθεῖται καὶ ἀπὸ τὸ ταξίδι τῆς ἐπιστροφῆς. Ἐπειτα, ὅπως δὲν εἶναι ἀποδημητικὰ ὅλα τὰ πουλιά, ἔτσι δὲν μεταναστεύουν καὶ ὅλα τὰ εἶδη τῶν ζώων.

Ἀπὸ τὸν κόσμον τῶν ἐντόμων οἱ ἀκρίδες εἶναι ἐκεῖνες, πού ἐπιχειροῦν ὁμαδικὰ καὶ μακρινὰ ταξίδια. Κανονικὰ τὰ ἔντομα αὐτὰ ζοῦν ἕνα - ἕνα μονάχο καὶ τρέφονται ἀπὸ τὰ φύλλα τῶν φυτῶν. Στὴν περίπτωσι αὐτῆ οἱ ζημιές, πού προκαλοῦν, εἶναι τόσο ἀσημαντές, ὥστε οὔτε τίς καταλαβαίνομε.

Μερικὲς φορὲς ὁμως οἱ ἀκρίδες πολλαπλασιάζονται σὲ πολὺ μεγάλο ἀριθμὸ καὶ συγκεντρώνονται πολλὰς μαζί κατὰ ἑκατομμύρια καὶ δισεκατομμύρια. Σὲ μιὰ στιγμὴ ὑψώνονται στὸν ἀέρα καὶ πετοῦν σὰν ἕνα τεράστιο σύννεφο, μακρὸς πολλῶν χιλιομέτρων. Καὶ καθὼς τὸ σύννεφο αὐτὸ προχωρεῖ, ὁ βόμβος, πού κάνουν τὰ φτερά τους, ἀκούεται ἀπὸ μακριὰ σὰν τὴν ἀκαθόριστὴ βοὴ μακρινῆς βροντῆς. Ὅπου πέση τότε τὸ σύννεφο αὐτὸ κάθε γλωρὸ φύλλο ἐξαφανίζεται, ἡ ἐπιδρομὴ τῶν ἀκρίδων ἀποτελεῖ τότε φοβερὴ καταστροφὴ — εἶναι μιὰ ἀπὸ τὶς δέκα πληγές, πού ἔστειλε ὁ Θεὸς νὰ τιμωρήσῃ τὸν Φαραῶ.

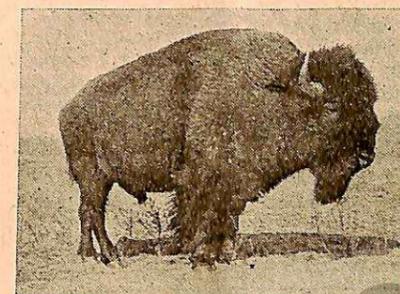

Ε.Σ.Ν. τοῦ Δημ. Σχολ. Πετρούσης Β'. Δράμα. Ἰσοπεδώνουν τὸ προαύλιο τῆς ἐκκλησίας. Juniors of Elem. School Petroussa, Drama levelling the Church yard.

Τὸ πιὸ παρόμοιο ὁμως εἶναι ὅτι τὰ ἔντομα αὐτὰ ἐξαφανίζονται ξαφνικὰ, ὅπως καὶ ξαφνικὰ παρουσιάζονται ἢ μέσα στὶς ἐρήμους ἢ μέσα στὰ νερά τῶν θαλασσῶν, πρὸς τὶς ὁποῖες ὁδηγοῦνται κατὰ τὸν ἐναέριο δρόμο τους καὶ πολλὰς φορὲς περνοῦν ἀρκετὰ χρόνια, ὥσπου νὰ ξαναπαρουσιαστοῦν στὸν ἴδιο τόπο.

Ἀνάμεσα στὰ ψάρια πολλὰ εἶναι τὰ εἶδη πού μεταναστεύουν. Οἱ μεγαλύτεροι ὁμως ταξιδευτὲς στὸν κόσμον τῶν ψαριῶν φαίνεται πῶς εἶναι δύο : οἱ σολομοὶ καὶ τὰ χέλια.

Οἱ σολομοὶ γεννοῦν τὰ αὐγά τους μέσα στὰ ἥρεμα καὶ καθαρά νερά τῶν μικρῶν ποταμῶν στὶς ἀρχὲς τοῦ χειμῶνα. Τὴν ἀνοιξὶ ἐκκολάπτονται οἱ μικροὶ σολομοί, ἀλλὰ τὸ σῶμα των εἶναι τόσο διαφανές, ὥστε σχεδὸν δὲν διακρίνονται μέσα στὸ νερό. Στους ποταμοὺς αὐτοὺς μένουν ἕνα χρόνον περίπου, ὡς τὸ ἐπόμενο κα-

Βίσων ὁ ἀμερικανικὸς. Ζῶ τῶν ἀμερικανικῶν πεδιάδων, πού μεταναστεῖ συχνὰ χωρὶς φανερὴ αἰτία.

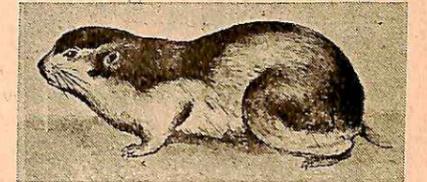
λοκαίρι, πού τὸ μέγεθός τους θὰ ἔχη φθάσει τοὺς 15 περίπου πόντους. Τότε οἱ μικροὶ σολομοὶ μαζεύονται πολλοὶ μαζί καὶ ἀρχίζουν νὰ κινοῦνται πρὸς τὴ θάλασσα, ἀκολουθώντας τὸ ρεῦμα τῶν ποταμῶν.

Στὴ θάλασσα οἱ σολομοὶ μένουν δύο, τρία καὶ πέντε χρόνια. Καὶ ὅταν πλησιάζῃ ὁ καιρὸς νὰ γενήσων τὰ αὐγά τους, παίρνουν τὸ δρόμο τοῦ γυρισμοῦ. Ἀπὸ τὴ θάλασσα μπαίνουν στὰ ποτάμια, ὥσπου νὰ φθάσουν στὸν ποταμὸ πού γεννήθηκαν. Ὅταν γενήσων τ' αὐγά τους, ἐξαφανίζονται χωρὶς νὰ ξέρη κανεὶς τί ἀπογίνονται ἀκριβῶς.

Τὸ ἴδιο συμβαίνει καὶ μὲ τὰ χέλια, μὲ τὴ διαφορὰ πῶς αὐτὰ γεννοῦνται στὴ θάλασσα καὶ ἀπὸ ἐκεῖ ἀνεβαίνουν πρὸς τὶς λίμνες καὶ τὰ ποτάμια, ὅπου μένουν ὥσπου νὰ ἔρθῃ ὁ καιρὸς νὰ γενήσων τὰ αὐγά των. Τότε κατεβαίνουν πρὸς τὴ θάλασσα καὶ ταξιδεύουν μέσα στὸ ἀλμυρὸ νερό, ὥσπου νὰ φθάσουν στὴ μέση τοῦ Ἀτλαντικοῦ ὠκεανοῦ, στὴν περίφημη θάλασσα τῶν σαργάσων.

Ἐκεῖ τὰ χέλια γεννοῦν τὰ αὐγά τους καὶ ὕστερα ἐξαφανίζονται. Τὰ μικρὰ χελάκια διασχίζουν ὀλόκληρο

τὸν ὠκεανὸ καὶ ἔρχονται στὶς λίμνες καὶ τοὺς ποταμοὺς ὅπου μένουν ὥσπου νὰ φθάσῃ ὁ καιρὸς τῆς ὥοτοκίας. Τότε θὰ πάρουν κι αὐτὰ μὲ

Λέμμος ὁ νορβηγικὸς. Ζῶ νυκτόβιο καὶ δευλό, στὴν ἐποχὴ τῆς μετανάστευσεως περπατεῖ καὶ τὴν ἡμέρα χωρὶς κανένα φόβο καὶ καμμιὰ προφύλαξι.

τὴ σειρά τους τὸ δρόμο γιὰ τὴ θάλασσα τῶν σαργάσων.

Ἀνάμεσα στὰ θηλαστικὰ χαρακτηριστικὰ εἶναι οἱ μεταναστεύσεις, πού ἐπιχειρεῖ ὁ ἀμερικανικὸς βίσων. Τὸ ζῶο αὐτὸ μοιάζει μὲ τὸ δικό μας τὸ βόδι, ἀλλὰ εἶναι μεγαλύτερο, βαρύτερο, καὶ ὁ λαίμμός του τὸ κεφάλι καὶ τὸ στήθος του σκεπάζονται μὲ πυκνὴ χაίτη. Σήμερα τὸ ζῶο αὐτὸ κοντεύει νὰ ἐξαφανισθῆ, ἄλλοτε ὁμως ἐζοῦσαν στὶς ἀμερικανικὲς πεδιάδες τεράστια κοπάδια ἀπὸ αὐτὰ τὰ ζῶα. Συχνὰ λοιπὸν ἐγκατέλειπαν τὰ λιβάδια, ὅπου ἔβοσκαν καὶ ἐπιχειροῦσαν μακρινὰ καὶ ἐπικίνδυνα ταξίδια. Δὲν πρέπει δὲ νὰ νομίσωμε πῶς ἡ ἔλλειψι τροφῆς ἀνάγκαζε τὰ ζῶα αὐτὰ νὰ μεταναστεύσουν. Τὶς περισσότερες φορὲς τὸ μέρος, ἀπὸ τὸ ὅποιο ἔφευγαν, εἶχε ἀφθονοῦν καὶ τρυφερὸ χορτάρι, ἀλλὰ τὸ ἀφῆναν γιὰ νὰ φύγουν μακριὰ.

Ὁ μεγαλύτερος ὁμως καὶ παραδοξότερος ταξιδευτὴς ἀνάμεσα στὰ θηλαστικὰ εἶναι ἀσφαλῶς ὁ λέμμος τῆς Νορβηγίας, ἕνα μικρὸ τρακτικὸ, πού συγγενεῖ μὲ τὸν ποντικὸ καὶ ἔχει τὸ μέγεθος ἀρουραίου.

Τὰ ζῶα αὐτὰ ζοῦν στὶς ψυχρὲς γῶρες τῆς Βορείου Εὐρώπης ἤσυχα ἐπὶ πέντε, δέκα καὶ εἴκοσι χρόνια. Ξαφνικὰ, χωρὶς φανερὴ αἰτία, τὰ πιάνει ἡ μανία τῆς μεταναστεύσεως. Μαζεύονται κατὰ νιλιόδες, σχηματίζουν μακρινὲς σειρὲς καὶ κατευθύνονται γραμμὴ πρὸς τὴ θάλασσα, χωρὶς κανένα ἔμπόδιο νὰ μπορῆ νὰ τὰ σταματήσῃ. Καὶ ἡ πορεία των ἐξακολουθεῖ ὥσπου νὰ φθάσουν στὴ θάλασσα, ὅπου ρίχνονται καὶ ἐξαφανίζονται στὰ κύματά της, σὰν νὰ αυτοκτονοῦν ὁμαδικὰ.

Ποιὲς εἶναι οἱ αἰτίες πού ἀναγκάζουν τὰ ζῶα αὐτὰ καὶ πολλὰ ἄλλα ἄκοιμα καὶ ἐπικίνδυνα ταξίδια ; Πολλές, μὰς λένε οἱ φυσιοδίφες. Ἡ ἔλλειψι τροφῆς, ἡ μεταβολὴ τῆς θερμοκρασίας καὶ τοῦ κλίματος, ἀλλὰ καὶ πολλοὶ ἄλλοι λόγοι τοὺς ὁποῖους οἱ ἐπιστήμονες δὲν κατάρθωσαν ἀκόμη νὰ τοὺς ἀνακαλύψουν.

Σελίδες από τὴ δράση τοῦ Ε.Ε.Σ.

Ὁ Ἐρυθρὸς Σταυρὸς ἐδημιουργήθη ἀπὸ μίαν δεσποινίδα τῆς ἀγγλικῆς ἀριστοκρατίας, τὴν Φλόρενς Νάιτιγκαϊηλ, καὶ ἕνα Ἑλβετὸν πολίτην, τὸν Ἐρρίκον Ντυνάν. Αὐτὰ τὰ δύο ἄτομα μὲ μόνον βοηθὸν τὴν μεγάλην τὴν ψυχὴν καὶ τὴν ἀδάμαστον θέλησίν των,

κατάρθωσαν νὰ θέσουν εἰς κίνησιν τὸν τροχὸν τῆς κοινωνικῆς ἀλληλεγγύης, πού ὡς τότε ἦτο ἀκίνητος, βυθισμένος εἰς τὸ τέλμα τῆς ἀδιαφορίας.

Τὸ 1864 ὑπεγράφη διὰ πρώτην φοράν ὑπὸ δώδεκα Κρατῶν ἡ περίφημος «Σύμβασις τῆς Γενεύης», διὰ τῆς ὁποίας ἀνεγνωρίζετο τὸ ἀπαράβιαστον τῶν τραυματιῶν, τοῦ περιθαλπτοῦ αὐτοῦ ὑγειονομικοῦ προσωπικοῦ, ὡς καὶ τοῦ ὑγειονομικοῦ ὑλικοῦ. Ὅσα Κράτη ὑπέγραψαν τὴν «Σύμβασιν» ὑπεχρεοῦντο νὰ συστήσουν τὸ καθένα εἰς τὴν χώραν του, Σύλλογον διὰ τὴν προστασίαν τῶν τραυματιῶν καὶ ἀσθενούντων στρατιωτῶν ἐν καιρῷ πολέμου.

Εἰς τὴν Σύμβασιν τῆς Γενεύης εἶχε προσχωρήσει ἡ Ἑλλάς ἤδη ἀπὸ τοῦ 1865. Τὸ 1877, πρωτοβουλία τῆς Βασιλίσσης Ὀλγας, ἰδρύεται «Σύλλογος ἐπίκουρος τῶν ἐν πολέμῳ τραυματιῶν», δηλ. ὁ πρῶτος Ἑλληνικὸς Ἐρυθρὸς Σταυρὸς. Ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς ἰδρύσεώς του, ὁ Σύλλογος προσέφερε πλήθος ὑπηρεσιῶν εἰς τὴν Ἑλλάδα, κατὰ τὴν διάρκειαν τῶν συνεχῶν πολέμων, τῶν ἐπαναστάσεων τῶν τουρκοκρατουμένων ἑλληνικῶν ἐπαρχιῶν, τῶν διωγμῶν τῶν ὁμοφύλων κλπ.

Ἀνήγειρε τρία Νοσοκομεία εἰς Γενίτσου, Ν. Μιζήλην καὶ Σκιάθον, περιέθαλπε ὄμως τραυματίας καὶ εἰς ἄλλα Νοσοκομεία, πλὴν τῶν τριῶν τούτων. Συνέδραμε πανοσιωτῶς περὶ τοὺς τριακόσια χιλιάδας προσφύγων, ἰδίως δὲ τὰ γυναικόπαιδα, πού κατέφευγαν γυ-

μνὰ καὶ πεινασμένα εἰς τὴν ἐλευθέραν Ἑλλάδα.

Τὸ 1897, κατὰ τὸν ἀτυχῆ πόλεμον τοῦ ἔτους ἐκείνου, περιθάλπει δέκα χιλιάδας τραυματίας, προμηθεύει φάρμακα καὶ λοιπὰ νοσηλευτικὰ εἶδη εἰς τὸν στόλον, φροντίζει δὲ πάντοτε καὶ βοηθεῖ τοὺς πρόσφυγας, οἱ ὅποιοι δὲν ἔλλειψαν ποτὲ ἀπὸ τὴν ἀτυχῆ πατρίδα μας: Ἠπειρώτας πρόσφυγας, πρόσφυγας ἀπὸ τὸν Καύκασο, καὶ πρόσφυγας ἀπὸ τὴν Ἀνατολικὴν Ρωμυλίαν.

Ἴσως διερωτηθῆτε, πῶς ἕνας ὄργανισμὸς, πού εἶχεν ἰδρυθῆ διὰ τὴν περίθαλψιν τῶν τραυματιῶν ἐν καιρῷ πολέμου, ἀνέλαβε τὴν φροντίδα προσφύγων ἀπομακρυνόμενος, οὕτως εἰπεῖν, τοῦ κυρίως ἔργου του. Ἄς σημειώσωμεν ἐδῶ κατὰ τὸ ὅποιον τιμὰ ὅλως ἰδιαίτερώς τὴν Ἑλλάδα. Ὁ Ε. Ε. Σ. δὲν ὑπῆρξεν μόνον ἐπίκουρος τῶν τραυματιῶν ἐν καιρῷ πολέμου, ἀλλ' ὄργανισμὸς ἀσκήσας παραλλήλως κοινωνικὴν πρόνοιαν. Χαρακτηριστικὸν τῆς ἀκραϊφῶς ἑλληνικῆς ἀντιλήψεως τῆς πρὸς τὸν πλησίον ἀλληλεγγύης εἶναι ὅτι ὁ Ἐρυθρὸς Σταυρὸς εὐθὺς ὡς ἰδρυθῆ καὶ ὄλως ἐξ ἰδίας πρωτοβουλίας ἀνέλαβεν ὑπὸ τὴν προστασίαν του πάντα πάσχοντα εἴτε ἐκ πολέμου εἴτε ἐξ ἄλλων θεομηριῶν, νόσων, ἐπιδημιῶν κλπ. Ὁ Διεθνὴς Σύνδεσμος τῶν Ἐρυθρῶν Σταυρῶν μόνον μετὰ τὸν πρῶτον Παγκόσμιον Πόλεμον περιέλαβεν ἐπίσημως εἰς τὸ πρόγραμμά του τὴν ἐν καιρῷ εἰρήνης συστηματικὴν ἐξάσκησιν ἀλληλεγγύης, πράγμα τὸ ὅποιον ὁ Ε. Ε. Σ. εἶχε προτείνει ἀπὸ τοῦ 1884 εἰς τὴν Συνδιάσκεψιν τῆς Γενεύης.

Αὐτὰ τὰ ὀλίγα σήμερον διὰ τὴν ἰδρυσιν τοῦ Ε.Ε.Σ., διὰ τοὺς σκοποὺς του καὶ διὰ τὴν δράσιν του μέχρι τῆς ἐποχῆς τῶν Βαλκανικῶν πολέμων. Εἰς τὸ ἐπόμενον τεύχος θὰ ἀναφέρωμεν ἄλλας σελίδας ἀπὸ τὴν μετέπειτα δράσιν του.

Υ. Β.

Ἡ μικρὴ Βασιλοπούλα καὶ οἱ Κύκνοι

(Συνέχεια ἀπὸ σελ. 16)

Ἡ καρδιά της ἄρχισε τώρα νὰ χτυπᾷ δυνατὰ. Ἐδῶ θὰ εἶναι κι ὁ πατέρας μου, εἶπε μέσα της. Μὰ δὲν πρόφθασε νὰ τὸ πῆ καὶ νὰ καὶ τὸν βλέπει καθάλα στ' ἄλογο.

Μὲ δάκρυα στὰ μάτια τότε πετιέται μπρὸς του.

— Πατέρα, φωνάζει, πατέρα, ἐγὼ εἶμαι ἡ κόρη σου.

Μόνον πού δὲν ἔπεσε ἀπὸ τὸ ἄλογο ὁ βασιλιάς.

— Καλὰ πού σὲ βοίσκει πάλι, κορούλα μου, τῆς φωνάζει κατεβαίνοντας ἀπὸ τὸ ἄλογο. Κι αὐτὴ τὴ φορὰ σὲ βλέπω κι ὠραιότερη ἀπὸ πάντα.

— Ἴσως μὲ ἀμόρφησε ἡ χαρὰ, πού ἔνοιωσα χθές, μόλις ἀντάμωσα τ' ἀδέλφια μου. — Νάτα, πατέρα μου, νάτα!

Καὶ τοῦ ἔδειξε τὰ βασιλόπουλα, πού ἔβγαιναν ἀπὸ τὴν καλύβα.

— Ναι, φώναξε ὁ βασιλιάς, ἀληθινὰ, αὐτοὶ εἶναι οἱ γιοί μου! Μὰ πῶς ἀπὸ πουλιὰ ξαναγίνηκαν ἄνθρωποι;!

— Τοὺς βοήθησε ὁ καλὸς Θεός, εἶπε ἡ Δίτσα, γιὰ τὴν καλὰ παιδιὰ, καὶ ὅσα σοῦ εἶπε γι' αὐτοὺς ἡ θεία ἦταν ὅλα ψέμματα.

— Παιδιὰ μου νὰ σὰς φιλήσω, ξεφώνησε κατασυγκινημένος ὁ βασιλιάς.

Κι' ἀφοῦ πατέρας, γιοὶ καὶ κόρη ἔμειναν ἀγκαλια-

σμένοι καὶ ἔκλαιγαν γιὰ πολλὴ ὥρα, ὁ βασιλιάς μῆξε μαζί μὲ τὰ παιδιὰ του στὸ μεγάλο δίπλο ἀμάξι, πού τὸν ἀκολουθοῦσε πάντα στὰ κινήγια του καὶ γελώντας καὶ τραγουδώντας ὅλοι τους γύριζαν στὸ παλάτι.

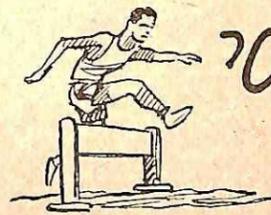
Κύκνοι δὲν ξαναγίναν πιά τὰ ἔντεκα ἀγόρια, γιὰ τὴν μόλις τοὺς ξαναφίλησε ὁ πατέρας τους τὰ μάγια λύθησαν.

Κι ἔτσι ἔζησε ὅλη ἡ οἰκογένεια καλὰ κι ἐμεῖς καλλιτέρα.

Ὅσο γιὰ τὴν κακὴ θεία, δὲν τῆς ἔκαναν κανένα κακό, γιὰ τὸν ὅλο τους εἶχαν καλὴ καρδιά. Τὴν ἔστειλαν ὅμως νὰ ζῆσιν σ' ἕναν τόπο μακρυνό, γιὰ νὰ μὴ μπορέσῃ νὰ τοὺς βλάψῃ πιά ποτέ. (Διασκευὴ Β.)

Ε.Σ.Ν. τοῦ Δημ. Σχολ. Ἀναρράχης Ἐορδαίας ἔδωσαν θεατρικὴν παράστασιν ὑπὲρ τῶν σεισμοπλήκτων.

Juniors of elem. School Anarrachi Eordea gave a performance in favour of the victims of earthquake.

Ἀθλητικὴ Ζωὴ

ΤΟ ΑΘΛΗΤΙΚΟ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΤΟΥ 1955

ΣΠ. ΑΥΛΩΝΙΤΗ

Τὸ ἀθλητικὸ 1955 πρόκειται νὰ εἶναι, τόσο γιὰ τὴ χώρα μας ὅσο καὶ τὸν εὐρωπαϊκὸ ἀθλητισμὸ γενικώτερα, πλούσιο σὲ ἐκδηλώσεις. Τὸ διεθνὲς ἀθλητικὸ συνέδριο, πού συνήλθε πρὶν λίγους μῆνες στὴ Ρώμη, ἐνέκρινε τὸ πρόγραμμα τῶν διεθνῶν ἀθλητικῶν συναντήσεων στὸν κλασσικὸ ἀθλητισμὸ, πού θὰ γίνουσι τὸν καινούργιο χρόνο. Ἔτσι, ἀποφασίστηκε στὴν 27 Μαρτίου νὰ γίνῃ στὰ Σκόπια βαλκανικὸς ἀγὼνας ἀνωμάλου δρόμου μὲ συμμετοχὴ Ἑλλήνων, Γιουγκοσλαύων καὶ Τούρκων δρομέων.

Στις 30 Ἀπριλίου καὶ τὴν 1ην Μαΐου θὰ γίνουσι οἱ ἀγῶνες στίβου Ἑλλάδος—Αἰγύπτου στὴν Ἀλεξάνδρεια.

Στις 9 καὶ 10 Ἰουλίου θὰ συνασθῶνται στὴν Ἀθήνα οἱ Ἴταλοι καὶ οἱ Ἕλληνες ἀθληταί. Στις 22 καὶ 23 Ἰουλίου θὰ γίνουσι στὴν Ἀθήνα μεγάλοι διεθνεῖς ἀγῶνες μὲ συμμετοχὴ ξένων πρωταθλητῶν. Ἐν τῷ μεταξύ γιὰ τὸ δεύτερο δεκαπενθήμερο τοῦ Ἰουλίου ἔχουν ὀρισθῆ οἱ Μεσογειακοὶ ἀγῶνες, πού γίνονται κάθε τετραετία καὶ πού τὴ φορὰ αὐτὴ θὰ γίνουσι στὴν Ἰσπανία. Τὰ ἀγωνίσματα τοῦ στίβου ἔχουν ὀρισθῆ γιὰ τὴν 21—25 Ἰουλίου.

Ἐνα ἀπὸ τὰ μεγαλύτερα ἀθλητικὰ γεγονότα γιὰ τὴν Ἑλλάδα θὰ εἶναι οἱ διασυμμαχικοὶ στρατιωτικοὶ ἀγῶνες τοῦ ΝΑΤΟ, πού θὰ γίνουσι στὸ Παναθηναϊκὸ Στάδιο στὴν 30—31 Ἰουλίου.

Οἱ ἐφετεινοὶ Βαλκανικοὶ ἀγῶνες θὰ γίνουσι στὴν Κωνσταντινούπολι στὴν 6 καὶ 7 Αὐγούστου, μὲ συμμετοχὴ πάλιν τῆς Ἑλλάδος, τῆς Τουρκίας καὶ τῆς Γιουγκοσλαβίας.

Γιὰ πρώτη φορά μεταπολεμικῶς θὰ γίνῃ ἐφέτος στὴν 1 καὶ 2 Ὀκτωβρίου, τὸ Βαλκανικὸ Δέκαθλον καὶ ὁ διεθνὴς ἀγὼν Μαραθωνίου δρόμου στὴν Ἀθήνα.

Σχετικὰ μὲ τὴν ἀθλητικὴ συνάντησι Ἑλλάδος—Γαλλίας στὴν Ἀθήνα, πού προτάθηκε τελευταίως, φαίνεται πῶς δὲν θὰ πραγματοποιηθῇ, γιὰ τὴν ἡμερομηνίαν 15 καὶ 16 Ὀκτωβρίου, πού ὁ ΣΕΓΑΣ δὲν τὴν δέχεται, γιὰ τὴν ἐποχὴ ἐκείνη εἶναι ἀσταθὴς ὁ καιρὸς. Ἐπίσης ἡ συνάντησις τῶν ἐφηβικῶν ὁμάδων Ἑλλάδος—Γιουγκοσλαβίας δὲν πρόκειται κατὰ πάσαν πιθανότητα, νὰ γίνῃ, γιὰ τὴν ὁμοίαν ὁμοίαν δὲν δείχνουν ἐνδιαφέρον γι' αὐτήν.

Αὐτὰ γιὰ τὴν διεθνῆ συναντή-

σεις τῶν ἀθλητῶν μας. Ὑπάρχει ὁμοίως καὶ τὸ πρόγραμμα τῶν σπουδαιότερων «ἐσωτερικῶν» ἀθλητικῶν ἀγῶνων, πού οἱ ἡμερομηνίες τους καθωρίσθησαν ἀπ' τὸν ΣΕΓΑΣ μὲ τὴν ἀκόλουθη σειρά:

21—22 Μαΐου: Πανελλήνιοι ἀγῶνες γυναικῶν.

4, 5 καὶ 6 Ἰουνίου: Πανελλήνιοι ἀγῶνες ἀνδρῶν.

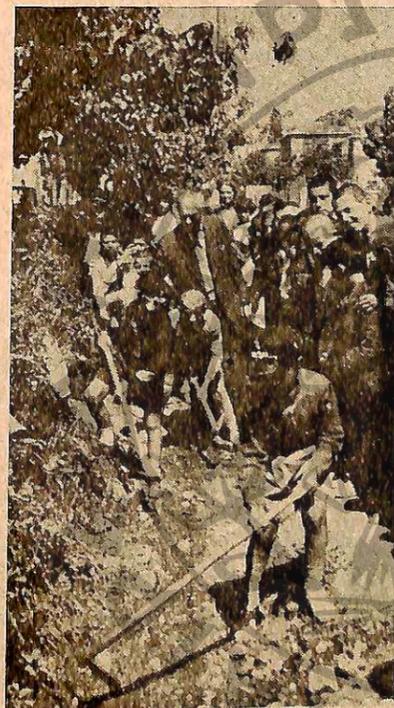
1, 2 καὶ 3 Ἰουλίου: Πανελλήνιοι ἀγῶνες ἐφήβων.

Μία ἀκόμα μεγάλη ἀθλητικὴ συνάντησις στὴν Ἀθήνα προβλέπεται γιὰ τὸ 1955, ἀλλὰ δὲν εἶναι ἀκόμη βέβαιη. Πρόκειται γιὰ τοὺς ἀγῶνες μεταξὺ τῶν ἐπιλέκτων ἀθλητῶν τῶν Σκανδιναυκῶν κρατῶν καὶ τῶν συναδέλφων των τῶν Βαλκανικῶν κρατῶν.

Νά, τώρα καὶ οἱ κυριώτεροι ἄλλοι διεθνεῖς ἀγῶνες στίβου στὴν Εὐρώπη κατὰ τὸ 1955:

1 Μαΐου: Τουρκία—Αἴγυπτος στὴν Κωνσταντινούπολι.

Ε.Σ.Ν. μαθητῶν τοῦ Ε' Δημ. Σχολ. Αἰγίου καθαρίζουν τὸν χάνδακα ἐξωθεν τοῦ σχολείου. Juniors of 5th Elem. School Aegion draining the trench in front of their school.

12 Μαΐου: Βέλγιον—Ὀλλανδία στὴν Ἀμβέρσα.

22 Ἰουνίου: Νορβηγία—Δανία στὸ Ὄσλο.

26 Ἰουνίου: Γερμανία—Γιουγκοσλαβία στὸ Ὁξμπουργκ καὶ Γαλλία—Βέλγιον στὴν Βρυξέλλες.

29 Ἰουνίου: Ἑλβετία—Ὀλλανδία στὴ Βέρμη. 10 Ἰουλίου: Πολωνία—Οὐγγαρία στὴ Βουδεπέστη καὶ Ἰστανδία—Ὀλλανδία στὸ Ρεύζαδικ.

25—26 Ἰουλίου: Νορβηγία—Ρουμανία στὸ Ὄσλο.

26—27 Ἰουλίου: Φινλανδία—Οὐγγαρία στὸ Ἐλσίνκι. 30 Ἰουλίου καὶ 1 Αὐγούστου: Ἀγγλία—Γερμανία στὸ Λονδίνο.

12—13 Αὐγούστου: Ἀγγλία—Οὐγγαρία στὸ Λονδίνο. 14 Αὐγούστου: Γαλλία—Ἑλβετία στὴ Σαπαινὸλ. 20—21 Αὐγούστου: Γαλλία—Ρουμανία στὸ Παρίσι καὶ Γερμανία—Ἑλβετία στὴ Γενεύη.

21—22 Αὐγούστου: Γερμανία—Δανία στὴν Κοπεγχάγη. 23—24: Γερμανία—Φινλανδία στὸ Ἐλσίνκι καὶ Τσεχοσλοβακία—Γαλλία στὴν Πράγα. 27—28: Τσεχοσλοβακία—Πολωνία στὴ Μπραντισλάβα καὶ Σουηδία—Γερμανία στὴ Στοκχόλμη. 28 Αὐγούστου: Ὀλλανδία—Βέλγιον στὸ Ἀμστερνταμ.

3—4 Σεπτεμβρίου: Γαλλία—Ἀγγλία στὸ Παρίσι. 10—11: Ρωσία—Ἀγγλία στὴ Μόσχα καὶ Σουηδία—Φινλανδία στὴ Στοκχόλμη. 13—14: Ἀγγλία—Τσεχοσλοβακία στὴν Πράγα, 17—18: Γαλλία—Γερμανία στὴ Στουτγάρδη καὶ 23—25 Σεπτεμβρίου: Οὐγγαρία—Τσεχοσλοβακία στὸ Μπρονό.

1—2 Ὀκτωβρίου: Οὐγγαρία—Σουηδία στὴ Βουδαπέστη. 15—16: Ἀνατολικὴ Γερμανία—Πολωνία—Βέλγιον. 15—16: Γερμανία—Ἰταλία στὸ Φρίμπουργκ.

Ε.Σ.Ν. τοῦ Δημ. Σχολ. Δομιανῶν Εὐρυτανίας φυτεύουσι δένδρα.

Juniors of Elem. School Domiana, planting trees.

ΜΑΘΗΤΙΚΗ ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑ

ΤΡΙΓΩΝΟΝ

.....
.....
.....
.....

Όριζοντίως και καθέτως
1) Η πρώτη λέξις μεγάλου ποιήματος.

- 2) Το αντίθετον τής νίκης.
- 3) Νότα.
- 4) Λουλούδι στον πληθυντικό.
- 5) Σύμφωνον.

ΣΤΥΛ ΚΩΝ. ΣΠΥΡΙΔΑΚΗΣ
Μαθ. Γυμν. Πόμπιας

ΣΚΑΛΑ

- 1) Ε...Σ
- 2) Ε...Σ
- 3) Ε...Σ
- 4) Ε...Σ
- 5) Ε...Σ
- 6) Ε...Σ
- 7) Ε...Σ
- 8) Ε...Σ
- 9) Ε...Σ

1) Αριθμητικόν. 2) Ονομασία χρόνου. 3) Αγία, έορταζομένη τον Σεπτέμβριον. 4) Ποταμός τής Στερεάς Ελλάδος. 5) Πόλις Αττικής. 6) Αόριστος αντωνυμία. 7) Πόλις Πελοποννήσου. 8) Πόλις τών Κυκλάδων. 9) Αρχαίος Γεωγράφος συντάξας παγκόσμιον χάρτην.

ΛΕΞΙΓΡΙΦΟΣ

Βγάνεις Μ και βάνεις Π και άμέσως στη στιγμή από ναύαρχο αρχαίο κάνεις ποιητή Θηβαίο.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΗΛ. ΣΤΑΥΡΟΠΟΥΛΟΣ
Μαθ. Γυμν. Γαβαλού—Μεσολογγίου

ΣΚΑΛΑ

- 1) Κ —
- 2) Κ —
- 3) Κ —
- 4) Κ —
- 5) Κ —

1) Νήσος του Αιγαίου. 2) Κάτοικος τής νήσου Κίου. 3) Πορθμός τής Βορείου Θαλάσσης. 4) Ανώμαλο παραθετικό. 5) Νήσος του Ιονίου.

ΕΜΜ. ΡΟΥΣΕΤΟΣ
Μαθ. 13ου Γυμν. Αθηνών

ΜΑΓΙΚΗ ΕΙΚΩΝ ΧΩΡΙΣ ΕΙΚΟΝΑ

— Άλέκο, Τάκη, έλάτε να τήν πιάσωμε.
— Ποιά μαμά;
— Αφού σάς τήν είπα.

— Νάσο, Μπάμπη, έλάτε να τήν καθαρίσωμε.
— Ποιά;
— Σάς τήν είπα.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΒΕΡΓΗΣ
Δημ. Σχολ. Τσαγκαράδας

ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΑ

1) Μπορείτε με έξ 3 να γράψετε τον αριθμό 72;

2) Μπορείτε με έξ 4 να γράψετε τον αριθμό 60;

ΜΑΡ. ΣΤΑΥΡΑΚΗ
Γυμνάσιον Σητείας

ΣΚΑΛΑ

- 1) Π.....Σ
- 2) Π.....Σ
- 3) Π.....Σ
- 4) Π.....Σ
- 5) Π.....Σ
- 6) Π.....Σ
- 7) Π.....Σ
- 8) Π.....Σ

1) Είς τών 7 σοφών. 2) Στρατηγός τών Θηβαίων. 3) Αρχαίος ποιητής. 4) Βασιλεύς του Ιλίου. 5) Ο πατήρ του Αχιλλέως. 6) Η πατρις του Νέστορος. 7) Πρόθεσις. 8) Τροπικόν έπίρρημα.

ΙΩΑΝ. ΒΑΣΙΛΙΚΟΠΟΥΛΟΣ
Μαθ. Βου Γυμν. Τριπόλεως

ΠΡΩΤΟΧΡΟΝΙΑ

Άπ' τα παλάτια του Χιονιά κινά λευκή ή Πρωτοχρονιά σ' άμάξι μ' έλογα λευκά λάμπουνε τα διαμαντικά

Στρωμένοι οί δρόμοι με μαλλί, χιόνι λευκό, λευκό πολύ. Άργά τ' άμάξι της κυλά μάς έρχεται άπαλά, άπαλά.

Μάς θέλει στην ύποδοχή μ' άγνή, λευκή ψυχή κι όπως τα δώρα θα σκορπά να βλέπη μάτια χαρωπά.

— Έλα, καλή Πρωτοχρονιά!
— Αρχιμηνιά κι Αρχιχρονιά —
Σκορπίσε έλπίδες άνθηρές, άγάπες, πλούσιες χαρές.

Σ. Γ. Κωτσαρίδης

ΣΚΑΛΑ

- 1) Α.....Σ
- 2) Α.....Σ
- 3) Α.....Σ
- 4) Α.....Σ
- 5) Α.....Σ
- 6) Α.....Σ

1) Άκρωτήριο τής Πελοποννήσου. 2) Νήσος τών Κυκλάδων. 3) Κράτος τής Β. Αφρικής. 4) Ποταμός τής Ν. Αμερικής. 5) Κόλπος τής Δυτ. Στερεάς Ελλάδος. 6) Ο διάσκαλος του Μ. Άλεξάνδρου.

ΛΕΛΑ Δ. ΝΤΑΟΥΣΙΑΝΗ
Μαθ. Γυμν. Διακοπτού

ΤΡΙΓΩΝΟΝ

- 1) .
- 2) .
- 3) .
- 4) .
- 5) .
- 6) .
- 7) .
- 8) .
- 9) .

1) Σύνδεσμος διαζευτικός. 2) Αναφορική αντωνυμία γένους άρσενικού. 3) Νήσος του Αιγαίου. 4) Άγγλική πόλις εις Αραβίαν. 5) Ηρωϊκή περιοχή τής Ηπειρου. 6) Πόλις και λιμήν τής Μ. Ασίας. 7) Πατήρ τής Γεωγραφίας. 8) Αρχαίος Έλλην σοφός. 9) Ηφαίστειον τής Ιταλίας.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΚΑΚΙΖΗΣ
Μαθ. Γυμν. Κορινθίου

ΣΠΑΖΟΚΕΦΑΛΙΑ

Να προστεθούν στα παρακάτω ουσιαστικά τα αντίστοιχα επίθετα.

- Πυθαγόρας ό .....
Άστακός ό .....
Γρηγόριος ό .....
Άκρις ή .....
Θαλής ό .....
Δημήτριος ό .....
Πτολεμαίος ό .....
Σόλων ό .....

ΑΝΑΓΡΑΜΜΑΤΙΣΜΟΣ

Άνδρικόν όνομα είμαι, αλλά όταν ένα σύμφωνο μου βγάλεις, άμέσως ένα νησάκι του Αιγαίου θα προβάλλη.

ΣΠΑΖΟΚΕΦΑΛΙΑ

- 1) —
- 2) —
- 3) —
- 4) —
- 5) —
- 6) —
- 7) —

1) Το μέρος που ανάπτεται ή πυρά. 2) Κλήρος. 3) Κάτοικος τής Λακεδαιμόνος (θηλ.). 4) Αρχηγός άργοναυτικής έκστρατείας. 5) Συντρίμματα. 6) Πείνα. 7) Νήσος του Αιγαίου.

ΜΙΑ ΠΕΡΙΕΡΓΗ ΠΡΟΣΘΕΣΙΣ

Μπορείτε να συμπληρώσετε τις γραμμές με γράμματα έτσι ώστε να σχηματισθούν όκτώ άρτιες λέξεις; Έάν ναί, θα βρήτε ότι τα γράμματα που λείπουν στην κάθε λέξι δίνουν ολογράφως έναν αριθμό. Προστιθέμενοι οί όκτώ αυτοί αριθμοί δίνουν για σύνολο 42.

- 1) Α.....ΡΟΣ
- 2) .....ΛΗ
- 3) ΦΑ.....
- 4) .....ΣΜΟΣ
- 5) ΚΑΔ.....
- 6) ΚΛ.....Ι
- 7) ΠΑΡ.....ΓΩ
- 8) ΑΠ.....

ΑΣΤΕΡΙΟΣ ΜΟΥΣΤΑΚΑΣ
Μαθ. Γυμν. Βάλτης

ΤΡΙΓΩΝΟΝ

- 1) * * * * *
- 2) * * * * *
- 3) * * * * *
- 4) * * * * *
- 5) * * * * *
- 6) * * * * *
- 7) *

1) Ένδοξο ποτάμι μας. 2) Είναι εύχαριστο το ... τών πουλιών. 3) Χρήσιμο στο άλώνισμα. 4) Υποδιαιρέσις του έτους (αιτ.). 5) Φίλε (γαλ.). 6) Δεικτικόν. 7) Φωνήεν

Ι. ΜΠΕΛΕΚΟΣ
Μαθ. Γυμν. Μεσολογγίου

ΜΠΕΡΔΕΜΕΝΑ ΟΝΟΜΑΤΑ

- 1) Μπερνάρ Ντίκενς
- 2) Μάρκ Άντερσεν
- 3) Χάνς Μαλό
- 4) Βίκτωρ Τουαίν
- 5) Ιούλιος Σαίξπηρ
- 6) Κάρολος Σω
- 7) Ούίλιαμ Βέρν
- 8) Έκτωρ Δουμάς
- 9) Άλέξανδρος Ούγκώ

ΑΙΝΙΓΜΑ

Σε πόλη ελληνική προσθέτω όνομα Πέρση βασιλιά, και παρευθής παρουσιάζω άλλον Πέρση βασιλιά.

Γ. ΚΑΨΑΛΗΣ
Μαθ. Γυμν. Λιβαρικού

Η ΠΑΤΡΙΔΑ ΤΟΥ ΟΜΗΡΟΥ

Έφτά είναι οί πόλεις που θέλουν κάθε μία να είναι πατρις του ποιητού Όμηρου. Ποίος μπορεί να τις σχηματίση με τις παρακάτω συλλαβές.

ΦΩΝ, ΚΟ, ΜΙΣ, Ι, ΣΑ, ΛΟ, ΟΣ, ΛΑ, ΡΝΗ, ΟΣ, ΣΜΥΘ, ΧΙ,ΘΗ, Α, ΑΡ, ΝΑΙ, ΓΟΣ.

ΜΙΛΤΙΑΔΗΣ ΒΑΣΔΕΚΗΣ
Μαθ. Έεροδ. Βελλός Ιωάννινα

ΠΕΡΙΕΡΓΟΣ ΛΟΓΑΡΙΑΣΜΟΣ

Ο Παναγιωτάκης πήγε να ψωνίση και έφερε τον έξης περιεργο λογαριασμό:

Υποκά	Δρχ. .
.....ράκι	» .
Καλώ	» .
.....πτρα	» .
Φωτομε	» .

Σύνολον 57½

Τι είναι αυτό; τον ρώτησα. Και ό Παναγιωτάκης μου άπάντησε. Τα γράμματα, που λείπουν από κάθε λέξι, άποτελούν έναν αριθμόν, που αντιπροσωπεύει την άξίαν του είδους που φανερώνει ή λέξις. Μπορείτε να συμπληρώσετε τον λογαριασμό;

ΧΡΗΣΤΟΣ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ
Μαθ. Γυμν. Ροβολείους

ΠΡΟΒΛΗΜΑ

Δίδονται οί αριθμοί 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9, και ζητείται να εύρεθ ή ό αριθμός 100 δια τής προσθέσεως τούτων ανά μίαν φοράν.

ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΗ Δ. ΧΑΛΑΡΗ
Μαθ. Ραλλείου Γυμν. Πειραιώς

ΤΕΤΡΑΓΩΝΟΝ

.....
.....
.....
.....

- 1) Αρχαίος θεός.
- 2) Μέρος του λόγου.
- 3) Ημέρα (αρχαία).
- 4) Γυναίκα του Άβραάμ.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΚΟΥΡΟΥΓΙΑΝΝΗΣ
Γυμνάσιον Νιγρίτης

ΣΚΑΛΑ

- 1) Κ —
- 2) Κ —
- 3) Κ —
- 4) Κ —
- 5) Κ —

1) Άκανθώδες φυτόν. 2) Πρωτεύουσα τής Βενεζουέλας. 3) Μούσα τής ποιήσεως. 4) Νόσος του όφθαλμού. 5) Άνθος.

Γ. ΠΑΠΑΓΕΩΡΓΙΟΥ
Μαθ. Γυμν. Πειραιώς

- 1) Ε —
- 2) Ρ —
- 3) Ρ —
- 4) Ι —
- 5) Κ —
- 6) Ο —
- 7) Σ —

1) Αριθμητικόν άπόλυτον. 2) Όργανον αίσθήσεως. 3) Άκρωτήριο. 4) Ζών με πολυτιμον δέρμα. 5) Μεγαλόνησος. 6) Όρος τής Ελλάδος. 7) Αρχαίος φιλόσοφος.

- 1) Ν —
- 2) Τ —
- 3) Υ —
- 4) Ν —
- 5) Α —
- 6) Ν —

1) Τελικός σύνδεσμος. 2) Αόριστος αντωνυμία. 3) Ο κληρονόμος του πατρός. 4) Νήσος του Αιγαίου. 5) Κράτος τής Ασίας. 6) Ξακουστός καταρράκτης.

ΑΓΓΕΛΟΣ Γ. ΡΟΥΣΣΟΠΟΥΛΟΣ
Μαθ. Γυμν. Μεσσηνίας

ΝΟΣΤΙΜΑ ΚΑΙ ΑΝΟΣΤΑ

Ο Κωστάκης πηγαίνει στη μητέρα του και τής λέει:

— Μητέρα, θέλω ένα τετράδιο.

— Δέν έχω άλλο, παιδί μου, σώθηκαν.

— Να μου δώσετε χρήματα να αγοράσω.

— Δέν έχω, Κωστάκη, χρήματα. Μου τελείωσαν στα ψώνια.

— Τότε να αγοράσουμε χρήματα.

Σ. Κ.

“Όσοι άποστέλλουν συνεργασίαν προς δημοσίευσιν παρακαλούμεν να σημειώσουν το όνοματεπώνυμον, το Σχολείον και τήν τάξιν των.”

ΔΙΠΛΗ ΣΚΑΛΑ

- 1) Σ — Α — — — — — Σ
- 2) Σ — — — — — Α — — — — — Σ
- 3) Σ — — — — — Α — — — — — Σ
- 4) Σ — — — — — Α — — — — — Σ
- 5) Σ — — — — — Α — — — — — Σ

1) Άνέπαφα, άκέραια — Άγωγήζεται στο στίβο.

2) Όρος τής Βίβλου — Ό πατήρ του Θρησέως.

3) Κράτος τής Μ. Ανατολής — Αυτός δε φταίει σε τίποτα.

4) Το φορούν οι ήγεμόνες — Το όνομα του τυράννου τών Ιωαννίνων.

5) Περιοχή τής βορείου Ρωσίας — Στρατιωτικό παράγγελμα.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΑΠΤΑΛΙΔΗΣ
Μαθ. Α' Γυμν. Άρρ. Θεσσαλονίκης

ΕΛΛΙΠΟΦΩΝΗΝΤΑ

Δ — — Δ — ΧΡ — Μ — Τ — Ν
Κ — — — Ν — — — Τ — — — Τ — Ν
Σ — — Δ — Ν — Σ Τ — Γ — Ν —
Σ Θ — — Τ — Ν Δ — Ν Τ — Ν.
— — Ρ — Τ — Τ — Ρ — Σ — Κ —
Λ — Σ Θ — Ν — Τ — Σ — Ν Τ — —
— Σ Χ Ρ — — Β — — — —

— Ν Θ Ρ — Π — Σ — Ν Μ — Μ Ν —
Σ — Τ — Σ Κ — — Ν — Σ Τ — Χ — Σ

Έάν συμπληρώσετε όρθώς τας παραπάνω λέξεις με τα έλλείποντα φωνήεντα, θα έχετε γνωστά γωμικά του Δημοσθένους και του Ίσοκράτους.

ΛΕΩΝΙΔΑΣ Θ. ΝΤΙΝΟΣ
Μαθ. Γυμν. Βραχαιίου Κορινθίας

ΑΙΝΙΓΜΑ

Όσο μικρό κι άν με δήτε πάντα μεγάλο θα με πείτε. Τι είμαι;

Β. ΣΕΝΙΚΙΔΗΣ
Μαθ. Γυμν. Γιαννιτσών

ΛΥΣΕΙΣ ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ 1954

ΓΕΩΓΡΑΦΙΚΗ ΑΚΡΟΣΤΙΧΙΣ

1) Καρόπιτα 2) Όλυμπος 3) Νάουσα 4) Ίδη 5) Τερψιχη 6) Σάσαν 7) Άργεντινή. Σχηματίζεται ή πόλις ΚΟΝΙΤΣΑ.

ΣΚΑΛΑ

1) Βω 2) Βία 3) Βόας 4) Βόρος 5) Βάτρης 6) Βόρειος 7) Βασίλειος 8) Βασίλειος.

ΣΚΑΛΑ

1) Άλις 2) Άττός 3) Άδάμας 4) Άλφειός 5) Άλοχύτης 6) Άμαζόνιος 7) Άλέξανδρος 8) Άριστοφάνης 9) Άσπρωτάμας.

ΜΑΓΙΚΗ ΕΙΚΩΝΑ ΧΩΡΙΣ ΕΙΚΟΝΑ

Καβάλλα

ΣΚΑΛΑ

1) Άνά 2) Άρτα 3) Άθηνά 4) Άγαλμα 5) Άλθονία.

ΣΚΑΛΑ

1) Α 2) Άν 3) Άνά 4) Άλις 5) Άργος 6) Άθηναι 7) Άβελιάς 8) Άντίλλες 9) Άθανάσιος 10) Άγαμέμνονα 11) Άλεξάνδρεια.

ΤΡΙΓΩΝΟΝ

1) Β 2) Έκ 3) Ναί 4) Πρίν 5) Λάσος 6) Δάντης 7) Έρμιόνη 8) Κορώνιον 9) Θεόκριτος 10) Δημοσθένης.

ΜΑΓΙΚΕΣ ΕΙΚΩΝΕΣ ΔΙΧΩΣ ΕΙΚΟΝΕΣ

1) Σημεία. 2) Μήλα.

ΑΝΤΙΚΑΤΑΣΤΑΣΙΣ ΨΗΦΙΩΝ

Η αντικατάστασις είναι ή έξης: Κάτω, άρα, νορίς, τόνος, άραϊός, νίπτω. Με τήν αντικατάστασιν αυτή σχηματίζεται πόλις τής Κίνας Καντών.

ΤΡΙΓΩΝΟΝ

1) Αίμος 2) Ίλνς 3) Μύς 4) Όος 5) Σ.

Η αλληλογραφία της θείας Σταυρούλας

Άγαπητά μου ανήψια,
Σās εύχομαι καλή χρονιά. Σήμερα θα είμαι σύντομη σε όλες τις άνακοινώσεις και άπαντήσεις. Θα σās παρακαλέσω να μη μου στέλνετε τις συνεργασίες σας. Ο χώρος που διαθέτω είναι μετρημένος. Αν άπαντήσω σε δέκα παιδιά (έλαβα τις συνεργασίες σας και έδωσα εις την άρμοδιαν ύπηρεσίαν) θα γεμίση και δεν μπορώ ν' άπαντήσω σε άλλα.

Νā στέλνετε κατ' εύθειαν τη συνεργασία σας στα γραφεία Μάκενζυ Κίνγκ Ι. Επίσης μου ζητάτε πολλοί να σās συστήσω άλλους έρυθροσταυρίτες μαθητάς δι' αλληλογραφίαν. Σās υπενθυμίζω λοιπόν ότι η αλληλογραφία έπιτρέπεται μόνον εις ομάδας Έρυθροσταυριτών μαθητών δια τών Λευκομάτων Σχολικής αλληλογραφίας.

Λοιπόν όπως είπαμε, τη συνεργασία κατ' εύθειαν εις την Διεύθυνσιν του περιοδικού και όχι μέσω θείας.

Σās εύχομαι και πάλι χρόνια πολλά και σās γλυκοσπαζομαι. Η θεία σας Σταυρούλα.

Άλεξ. Στεργιούλας, Γρεβενά, Κοζάνη. Νā λοιπόν και ένας άνηψος που μου γραφει και μου στέλνει και συνεργασία. Όσοι μου στείλατε συνεργασία θα πάρτε άπάντησιν από τη Δ/νσιν του Περιοδικού.

Σπ. Καίσαρης, Ληξούριον, Κεφαλληνία. Βεβαίως Σπύρο, θα χαρώ να λάβω συνεργασία σου μάλιστα αν άφορά την ιδιαίτερα σου πατρίδα, την Ηπειρο, που έχει τόσα ωραία μέρη, τόσα παλαιά ήθη και έθιμα, τόσο δοξασμένη ιστορία. Όσο για τη δημοσίευσιν τών συνεργασιών σε παραπέμπω σε όσα γράφω παραπάνω. Έλπίζω να γίνη κάτι. Όπως είπαμε λοιπόν στείλε μου συνεργασία σου και γραψε μου και την άρασι σου ως Έρυθροσταυρίτης.

Γ. Ι. Στέφος και Τάκης Άγγελίδης, Άλμυρός, Μαγνησία. Σās εύχαριστώ και τους δύο και για τις συνεργασίες σας. Γιατί διάλεξε Γιώργο, το ψευδώνυμο «Χτωίχι» και συ Τάκη το «Ζέφυρος»; Όσο για σένα Χτωίχι να ξέρης ότι η θεία σου δεν παρεξηγεί ποτέ τα νοστιμα περιάματα με και δεν είναι τόσο σοφη άφου σε ρωτά να μάθαι σχετικά με το ψευδώνυμο σας. Για το ζήτημα τών συνεργασιών, άπάντησα πάρα πάνω ώστε δεν είναι ανάγκη να τα επαναλάβω. Η θεία Σταυρούλα, ζύνει το κεφάλι της και διαρωτάται αν καταδέχονται δυο μεγάλοι μαθηταί σαν και σās να της έπιτρέψουν να σās στείλη τα φιλιά της.

Χρήστος Παπαδόδημας, Πεπραιεύς. Θα ξετάσω, Χρήστο, και θα σου άπαντήσω σχετικά με τη συνεργασία που στείλες και στην οποία δεν έλαβες κάποια άπάντησιν. Λυπούμαι που δεν έχω χρόνο να το κάμω άμέσως, αλλά θέλω να μην περάση και αυτό το τούχος δίχως

να βρή άπάντησιν μου εις το γράμμα σου, που το έλαβα κάπως άργά. Πάντως μην άνηυχής, θα το φροντίσω. Μη σου κακοφαιίνεται και ο Ε.Ε.Σ. κάνει κάποτε λάθη, εκείνο όμως που δεν έμελει ποτέ είναι να τα επανορθώνη άταν μπορεί. Γειά σου και καλή αντίμισιν στον καινούργιο χρόνο.

Χ. Παπαδόδημας Πεπραιεύς, Εις τās 31 Αυγούστου σου εστάλη άπάντησιν εκ μέρους του Ε.Ε.Σ.Ν. ότι η συνεργασία σου έλήφθη.

Σ. Ζουλινακή, Θεσνίκη. Κατόπιν διαγωνισμού έγένοντο δεκάτα τὰ έξη αυτά παιδιά. Τα παιδιά έπρωτάθησαν από τās σχολικές των Έπιτροπών. Άπαραίτητο προσόν ήταν και η γνώσις ξένων γλωσσών.

Θωμάς Γούβρος, Καστοριά. Μόλις άνοιξα και διάβασα το γράμμα σου άμέσως έτρεξα και το έδωκα στην άρμοδιαν ύπηρεσία και μου ύποσχέθηκαν ότι θα κάνουν ό,τι είναι δυνατόν για το ζήτημα που άναφέρεις. Έγώ σου εύχομαι καλή αντίμισιν με τη Γεαγιά σου. Και θέλω όταν την καλοσωρίσης να μου γράψης και μένα τα νέα.

Μ. Π. Κρανίδιον. Σ' εύχαριστώ για τα θερμά σου λόγια. Για το ζήτημα που άναφέρεις θέλω να έχης ύπ' όφιν σου ότι άργεί η άπάντησιν γιατί υπάρχει τέτοιο πλήθος συνεργασιών ώστε η άρμοδιαν ύπηρεσία δεν προλαβαίνει ν' άπαντά, γρηγορότερα. Γειά σου και μη μου συγχίσεσαι.

Μ. Κωνσταντάκη, Θεσνίκη. Το γραμματάκι σου μου έδωκε πολλή χαρά. Δεν έχω θέσι για να σου γράψω ένα μεγάλο γράμμα, γιατί περιμένουν και άλλα ανήψια σειρά. Να είσαι πάντα καλό κοριτσάκι και θα φιλήσω εκ μέρους σου όλα τα άλλα ανήψια μου και άδελφια σου του Ε.Ε.Σ.Ν.

Α. Μαυρουδή, Νέα Ίωνία. Πόσο χάρηκα που γνώρισα ένα νοστιμο ανήψια με τα κοσιδάκια του και τις κορδαλλίτες του και τόν άσπρο του γιόκα. Το γράμμα σου άρθογραφημένο και καθαρογραμμένο σου μοιάζει και καινο. Γράψε μου τακτικά και θα σου άπαντά πάντοτε. Την φωτογραφία φράτω για μένα.

Σ. Ζωγράφου Πεπραιεύς, Και βεβαίως σε άγαπή πολύ, μπορώ να μην άγαπή τ' ανήψια μου τα Έρυθροσταυρίτια; Όσο για τόν χορό καλά κανείς να σου άρειση. Παίρνεις μαθηματα; Γράψε μου τι σκοπεύεις να κάνης; Να τελειοποιήσης στην τέχνη αυτήν, η είσαι πολύ μικρή ακόμα;

Β. Δράκου, Καλλιθέα. Το ποιήμα σου καθώς και όλο σου το γράμμα μου άρεσαν. Δείχνουν πολιτισμό και ευαισθησία. Καλογραμμένο, καθαρό, δίχως άρθογραφικά λάθη. Έγώ. Το ποιήμα έδωκα εις τούς άρμοδίους; εγώ βλέπεις δεν έχω καιρό για να κρινω και να έγκρινω συνεργασίες σας. Σ' εύχαριστώ πάντως και περιμένω να δω και πάλιν τόν ωραίο γραφικό σου χαρακτήρα.

Ε. Πενταρδάνη, Πεπραιεύς. Τα σχέδιά σου για το μέλλον, και η έπιθυμία σου να γίνης δασκάλισσα πολύ μου άρεσαν, έλπίζω οι καλοί σου γονείς να μπορέσουν να σε βοηθήσουν να το πραγματοποιήσης και έσυ με την σειρά σου να τους άνακουφίσης. Από όσα μου λες θέλω ότι ήδη τώρα κανείς ό,τι μπορείς και χαίρομαι που τ' ανήψια μου δεν είναι μόνον με λόγια Έρυθροσταυρίτες αλλά και με έργα.

Χ. Στεφανάτος, Ληξούριον. Φοβούμαι Χαράλαμπε ότι θα σε άπογοιτεύσω. Χρειάζομαι περισσότερες λεπτομέρειες για τα γυαλιά που μου ζητάς. Κατάλαβα ότι χρειάζεσαι φακούς χονδρούς άπρους. Άλλά πόσο χονδρούς, και γιατί έργαζαται τους χρειάζεσαι. Σε παρακαλώ αν μπορείς δάσε μου περισσότερες λεπτομέρειες και μην έχης άμφιβολία ότι θα φροντίσω όσο μπορώ να σε ξευπηρετήσω. Λυπούμαι μόνον που θ' άργησω κάπως.

Μ. Δουμένη, Κωλαμίς. Πολύ μου άρεσε το νησί σου Κωλομενίτικο ανήψια και έλπίζω μόλις φτάξει ο καιρός να πεταχτώ ως εκεί και να σās γνωρίσω. Γράψε μου ξανά, γιατί λές λίγα από πρώτο σου γράμμα.

Φ. Μαλλιάρου, Καμινία, Λήμνος. Πόσο θα ήθελα, Φωτεινή να δω το νησί σου, μα είναι λίγο μακριά, και θα θέλα ακόμα να γνωρίσω την συνομιότη μου Δασκάλισσά σου και σένα. Μα το βλέπω δύσκολο. Όσπου να γίνη αυτό σε φιλώ και σε παρακαλώ να μου φιλήσης και τούς άλλους Λημιούς Έρυθροσταυρίτες.

Γ. Κουρμούσης, Άθήνα. Για την άτομική αλληλογραφία Γιώργο δεν θα μπορέσω να σου φανώ χρήσιμη, άπανταί σχετικά θα βρής στο γενικό προς όλους σας γράμμα μου. Όσο για το στραβομουτσούλασμα έκανα έναν ανεπαίσθητο μορφασμό διαβάζοντας ότι με προσφωνείς Ζαχαρούλα και όχι Σταυρούλα. Περιμένο λοιπόν δεύτερο γράμμα (όπως έξ άλλου μου το ύπόσχεσαι) με επανορθωτικήν προσφώνησιν.

Κ. Τσαουσίδου, Θεσνίκη. Καίτη μου, σ' εύχαριστώ για την μισή ώρα που θα βάζης κάθε μέρα στον κουμπαρά σου για μένα και θέλω να βάζης άλλη μισή ώρα για να φροντίσης να κάνης το καλό γύρω σου. Ίσως σου φανή εγωιστικό, να θέλω τόση πολλή ώρα για μένα. Κανόνιστε πα έσύ όπως νομίζεις. Έγώ σε φιλώ τώρα γιατί ο κουμπαράς μου είναι γεμάτος ανήψια, που περιμένουν.

Π. Η. Νάντης, Άργος. Σ' εύχαριστώ και σε παρακαλώ να διαβάσης όσα λέγω περί συνεργασίας. Θα λάβης άπάντησιν κατ' εύθειαν από την άρμοδιαν ύπηρεσία.

Α. Σ. Ζιώγας, Καλαμπάκα. Άπόσταλε πολύ μου άρεσε το γράμμα σου και οι σκέψεις που άναπτύσσεις σ' αυτό. Έύχομαι και πιστεύω ότι με την θέλησή σου, την βοήθεια του Σχολείου και του Έρυθρού Σταυρού θα μπορέσης σύντομα να γίνης ένας καλός και χρήσιμος άνθρωπος για τόν τόπο σου και τούς συνάνθρώπους σου. Ο χρόνος που μταινεί να σου σταθή βοηθός.

Π. Καραμπέλλα και Άγ. Σταυροπούλου, Άθήνα. Έλπίζω και εγώ ότι τώρα που γνωριστήκαμε από πιο κοντά δεν θ' άπογοιτευθήτε από την καινούργια θεία σας. Όσο για την αλληλογραφία, βεβαίως μπορείτε να μου γράφετε και όταν με το καλό θα πάτε στο Γυμνάσιο. Οι Έρυθροσταυρίτες είτε στο Δημοτικό είναι είτε στο Γυμνάσιο είναι όλοι ανήψια μου και όταν έχουν καιρό και κέφι άς μου γράφουν.

Μ. Ρήγου, Άθήνα. Βέβαια να στέλνης συνεργασίες σου άλλα όχι σε μένα. Διάβασε αυτά που γράφω για το ζήτημα της συνεργασίας σας. Σ' εύχαριστώ για την άγάπη σου, ξέρεις και η δική μου άγάπη είναι μεγάλη για σās και άς απλώνεται σε τόσα και τόσα ανήψια.

Χ. Παπουτσή, Άράχωβα. Χαρικήπισα το γράμμα σου πολύ μου άρεσε. Μπράβο σου που είσαι έτσι, απλό και καλό κορίτσι. Χάρηκα που παρ' όλο ότι δεν πηγαίνεις πιά σχολείο, διαβάσεις πάντοτε το περιοδικό μας. Όταν θα μεγαλώσης και θα γίνης μιά σπουδαία μοδίστρα, θα σου στέλνω πολλές πελάτισσες και θα τους λέγω ότι σε έχω ανήψια μου με μεγάλο καμάρι.

Α. Λεκατσά, Πάτρα. Έλπίζω, Άγγελική, να μπορέσω να εκπληρώσω τόν ύψλο σκοπό, που μου αναθέτεις και να φανώ αντίμισιν μίας πραγματικής θείας σου. Μου έδωκε μεγάλη χαρά η είδησις ότι χάρις στον Έρυθρό Σταυρό σώθηκε το άδελφάκι σου. Έλπίζω το όνειρό σου να γίνης δασκάλισσα να εκπληρωθή. Είναι σπουδαίο έπαγγελμα αυτό που διάλεξες. Όσο για την άρθογραφία δεν πειράζει, άφου προσπαθείς να διορθώσης, και έξ άλλου βρήκα μόνον ένα λάθος.

Α. Κυριακίδης, Λευκωσία Κύπρος. Σ' εύχαριστώ για την συνεργασία. Μα έχω ένα παράπονο ότι δεν μου γράφεις ούτε ένα λογάκι ως θεία σου. Περιμένω ότι θα μου γράψης τόν άλλο μήνα ένα ωραίο, μεγάλο γράμμα.

Κ. Κορροϋ, Σαλαμίς. Θα φροντίσω για το βιβλίο που μου ζητάς και έλπίζω να το λάβης σύντομα. Τι άραίο όνομα και άσυνήθιστο που έχεις. Ποιός το διάλεξε;

ΣΥΜΒΟΥΛΕΣ ΚΑΙ ΟΔΗΓΙΕΣ

ΜΗΝ ΠΑΙΖΕΤΕ ΑΣΥΛΛΟΓΙΣΤΑ

Υπό ΑΝ. ΒΩ

Άρχιμηνιά κι Άρχιχρονιά! Μα με το νέο Χρόνο δεν πρέπει να ξεχνιόσαστε και να κοιτάτε μόνον, παιδιά μου, το παιχνίδι σας. Έ, ναι, δε λέω, τρέξτε, πηδήσετε, γελάσετε, κάθε παιχνίδι παίξτε, που έφερε ο Άγιος από την Καισαρεία, αλλά να παίξετε σαν παιδιά και όχι... σ'α θηρία.

Χτυπήστε τα ταμπούρα σας για την καλή χρονιά, άλλ' έχετε το νου σας στο πόδι μη σηκώσετε όλη τη γειτονιά, ούτε ν' άνησυχήσετε τη νόνα, τόν παππού σας.

Νā, ο Κωστακης κ' η Τωτά, που δεν γνωρίζουν το σωστό, κάθε άπομεσήμερο κ' οι δυο τους λησιμονάνε πώς η γιαγιά τους πλάγιασε, κι άμέσως καβαλάνε το ξύλινο αλογάκι τους, στις κάμαρες γυρνούνε κι αν δεν τούς πη «σταθήτε πιά», ποτέ δε σταματούνε. Όμως, εκτός άπ' τις φωνές και τα πολλά τρεχάματα, πολλές φορές μαλώνουνε κι άκολουθούν και κλάματα, πότε γιατί 'έσπασ' η Τωτά τόν κούκλο του Κωστακή, πότε γιατί της πάτησε αυτός το κουζινάκι, και γίνεται ένας σαματάς που τελειωμό δεν έχει! Κι άνάστατη όλη η γειτονιά κι όλοι ρωτούν τί τρέχει...

Λοιπόν, παιδάκια μου, όλα αυτά δεν είναι πράματα σωστά.

Κι ακόμα, βάλτε το καλά μέσα στο μυαλουδάκι σας, Προςέχετε να μην παίξετε ποτέ κοντά στη σκάλα, γιατί αν ξάφνου τρέχοντας τυχόν παραπατήσετε, μπορεί σε μιά κακή στιγμή να πάρτε κουτρούβαλα και στα καλά καθούμενα... τις σκάλες να μετρήσετε. Γι' αυτό, παιδιά μου, παίξτε, πηδάτε, τραγουδάτε, άλλ' όμως μην ξεχνάτε, πώς κάθε ευγενικό παιδί και λίγο μυαλωμένο πρέπει και στο παιχνίδι του να είναι μετρημένο.

ΑΓΙΟΣ ΒΑΣΙΛΗΣ

Στίχοι
Α. ΚΑΛΟΓΗΡΑ.

Μουσική
ΑΛ. ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΠΟΥΛΟΥ.

Γέ - ρος ά - σπρο - μάλ - λης μπαί - νει μέσ' τή χώ - ρα
Κοῦ - κλες καί σφυ - ριχ - τρες, τό - πια, παιχ - νι - δά - κια

γε - λα - στός καί πλού - σιος φέρ - νον - τας τὰ δῶ - ρα
ἔ - χει σὸ σα - κί του γιά ὅ - λα τὰ παι - δά - κια

Κι' ὁ κα - θέ - νας τρέ - - χει κά - τι τί νά πά - ρη

ΡΙΧ. ΦΡΕΤΣΑΣ. ἀπ' τοῦ Ἁγ. Βα - σί - - λη ποῦ - χει τό - ση χά - ρη.

